

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 79 (1329) • Субота, 27 квітня 1996 року • Ціна договірна

Як мама народила...

Бетон — символ XX віку. Коли століття дити починалось, архітектор Городенський поставив у Києві знаменитий Будинок-з-химерами — щоб ми не сумнівалися у довговічності неметалу. Тоді ніхто ніхто не думав: чому Городенський обрав саме химери, а не кити або що? Тепер усе набагато зрозуміліше. Адже з бетону — бункери диктаторів, злітні смуги для бомбардувальників, і хороші тюрми — теж. З бетону — і отой, над четвертим енергоблоком, саркофаг, у якому сидить найхимерніша химера всіх часів і епох — бетонна жувальна стіна. Отже, століття закінчується — бетон залишається. В цьому можна побачити наївність — але Земля любить людей такими, якими їх народила мама, живими і теплими. Однак, крізь шари бетону цього не випустить...

(Закінчення на 9-й стор.)

Королева і новий ступ

Політичний клімат в Україні постійно перебуває в полі зору парламенту, урядовців Франції. Широке коло питань, які порушувалися в ході зустрічей делегації Верховної Ради України на чолі з Олександром Морозом (протягом дводенного візиту їх було 15) з сенаторами, депутатами Національних зборів, міністрами піднімалися від можливості реалізації спільних екологічних проєктів до еволюції, трансформації НАТО.

Широко природно, в центрі уваги була, зокрема, ситуація з розглядом проєкту нової Конституції України.

І хоча у складі делегації були депутати, які належать до різних фракцій і груп, загальною темою збулися. Олександр Олександрович на прес-конференції за участю представників провідних засобів масової інформації Франції наголосив, що альтернативи прийняттю нової Конституції немає. Інша справа, якою вона повинна бути, чи інтереси захищає? Працюючи на сьогоднішній день чи стати підтримкою на довготривалу перспективу? Часті критичні погляди Конституційного комісії проєкту Основного Закону сприймають як бажання взагалі призупинити конституційний процес. Це погано.

(Закінчення на 3-й стор.)

Великі спогівання — маленьким пацієнтам

У Боярці на Київщині відкрито пусковий комплекс обласної дитячої лікарні, аналогів якої немає у країні. Усього за шість з половиною мільярдів у центрі Боярки будівельники області звели сучасну споруду з 12 окремих об'єктів. Оснащено лікарню новітнім діагностичним устаткуванням. Кошторисна вартість пускового комплексу перевищує 1 трильйон 800 мільярдів карбованців. Днями лікарня прийме перших маленьких пацієнтів.

На її відкриття прибули Прем'єр-міністр України Євген Марчук, глава Києво-Святошинської райдержадміністрації Василь Кравчук. Є. Марчук, зокрема, підкреслив, що й після 10-ї річниці катастрофи на Чорнобильській АЕС уряд не скорочуватиме фінансування Національної програми ліквідації наслідків чорнобильської аварії. Нинішнього року на цю статтю держбюджету виділено понад 150 трильйонів карбованців. «Доти хоча б одна сім'я залишатиметься на забрудненій території, ніхто не може бути спокійним», — сказав Є. Марчук. Адже сьогодні на Київщині більш як 150 тисяч дітей проживають у небезпечних для життя районах.

Читайте в суботньому випуску:

Найприкметніші погіт
тижня.

4—5
стор.

«Операції XXI століття» — їх
роблять уже сьогодні у київ-
ській клініці ендоскопічної
нейрохірургії під керівництвом
Віктора Шепова.

1 стор.

«Це треба читати...» — фраз-
менти унікальних досліджень
українських соціологів.

3 стор.

Наш кореспондент розповідає
про поета, котрий вирішив
побувати у всіх виправно-
трудових закладах України.

11 стор.

Реклама — ганьба чи справа?
Дискусія медика і журналіста.

13 стор.

Наш гість — кандидат у кос-
монавти.

16 стор.

ПРЕЗИДЕНТ США ВИСЛОВЛЮЄ СПІВЧУТТЯ

Уряд США повністю підтримує зусилля України щодо недопущення нового Чорнобиля, говориться в офіційному посланні президента США Білла Клінтона Президентів України Леонідові Кучмі. Текст послання оприлюднив посол з особливих доручень, спеціальний радник президента і держсекретаря США з питань допомоги новим незалежним державам Річард Морнінгстар у четвер у своєму виступі в київському аеропорту Бориспіль на церемонії передачі вантажу гуманітарної допомоги на загальну суму 7,6 млн доларів. Вантаж, до якого входять протипожевні препарати, серцеви і

знеболюючі засоби, а також ліки для діабетиків, буде розподілено між 7-ма регіональними лікувальними центрами України.

В посланні, зокрема, відзначається, що президент США використовує можливість передати цій допомозі для вивчення спільних американського народу постраждалим від аварії на Чорнобильській АЕС.

«Президент України і її громадяни, так багато роблячи для ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, викликають у мене ширшу увагу і захоплення», — говориться в документі.

силі, спільні розум та мудрість і родів слугуватимуть надійною за-
рукою того, що нинішні і прийдешні
покоління не зазнають подібних
нещастя.

Дорогі співвітчизники!
Як завжди у період важких і
пробувань, наш народ протиставив
чорнобильській катастрофі му-
ність, тв самопожертву, витримку
безмежне терпіння.
Завдячуючи вам і усім люд-
ям доброї волі збережено життя

Я вірю у наш народ, вірю в його мудрість, в його невичерпний життєвий потенціал.

Вірю, що ми переборемо асе
пляху побудови процвітаючої,
можної України.

Київ, 26 квітня 1996 року.

Парламентський хроніка

кі-от трильйонів карбо-
нів. Однак, як засвідчили
статті десятиріч ці конте-

ців. Однак, як засвідчили виступи депутатів, ці кошти не заважали членим надходити на місця. У зв'язку з цим Наталя Вітренко запропонувала не виводити зарплату Верховній Раді, Президенту та його адміністрації, Кабінету до того, доки їм не буде виплачено на місцях. Відгукуючись на цю пропозицію, народний депутат Анатолій

Моппан сказав, що «готовий підтримати не лише пропозицію Наталії Вітренко про

невиплати зарплати депутатам, а й про перепозадаження всіх нас на чолі з Президентом до Луцьк-зіньської торжор, бо кращого ми з вами не заслужили». В унісон колезі по парламенту був і депутат Станіслав Ніколаєв, який підкреслив, що коли не буде жодного рішучих заходів і Верховна Рада не зуміє домогтися виплати зарплати бюджетним організаціям, то депутатам залишиться лише «взяти шнелю і йти до

Та й тієї катма

у сесійних засіданнях) затверс-
скада Тимчасової спеціальної
ї допровадження проекту
ного Закону. Таких списків ви-
3. За те, у якому було най-
е представників від фракції
істів, вивислилися «за» лише
овік, за інший список, який пе-
вах двох співголів комісії —
оту і С.Гмирю, проголосувало
іе — 33 депутати. Нарешті,
улилося до найкращого варіанту
а, де були представлені всі
ї за винятком комуністів. За
оголосувало найбільше парла-
ів — 91. Головуючий на зі-
нагада, що це єдиний проект
Марченка, але за нього про-
ї на денному засіданні. Потім

Анатолій БЕНЬ

КРОЛЕВА І НОВИЙ ЕТАП

(Початок на 1-й стор.)

У нас є документ і його треба розглядати. Не стоїть планувати чи заперечувати, а подивитися на нм. Особисто я, сказав О. Мороз, на сорока сторінках подіяв пропозиції і зауваження. Переконав, що й у більшості депутатів Верховної Ради є думка, що зніти до багатьох статей прохоту. Наприклад, до 90 відсотків нинішнього складу Верховної Ради неможливо у неадекватності створення адекватного парламенту. У нас — унітарна держава, у нас немає заморських територій. До того ж законодавчий орган при такій організації, на ній погляд, може працювати чітко, оперативніше.

Сергей ПАЛУЧУК, голова Комісії з питань економічної політики, виваля той факт, що на сьогодні виваляється збільшення позицій різних політичних груп. Напівтільки атмосфера неадекватності, неприязності до добра не може бути. Звісно, є різні бачення сучасного стану і перспектив побудови економічної свободи, демократичної України. Однак заради збереження миру і спокою в державі треба рухатися у зручній комприсії. Оскільки це одне. У тому випадку, в якому проект нової Конституції найближче до Верховної Ради, прийняття він не може бути.

Власне, чому так актуально йшла мова про внутрішній проблеми України?

Ім'я! Попри нашу географічну близькість, наявність розгалужених засобів комунікації у Франції доводилося знати про нашу країну взагалі і про її економічні можливості зокрема. Цей дефіцит інформації протягом одного, хоча й надзвичайно напруженого і насиченого візиту, полатати неможливо. Однак початок зроблено. І початок вагомий.

Олександр Мороз під час бесіди з секретарем бюро Комісії з закордонних справ Національних зборів Франції, головою французької делегації в Київсько-Атлантичній асамблеї Колодом Жераром Маркусом зауважив, що відсутність повнокріпної інформації про Україну спостерігається в багатьох країнах. Але країна, яка держава розвивається, і притаманно лише їй своєрідною зовнішньою політикою. Якщо Франція повернеться об-

ачичам до України, то й уся Європа зробить те саме. На жаль, сьогодні наші зв'язки можна позначити пунктиром. Хотілося, щоб лінія Київ-Париж стала тією нісою, на яку можна було б спертися. Ми вважали, що у Франції, підтримала нас при вступі до Ради Європи. Але вже настав час для підрозумованої економічної інтеракції. Ми не звикли мали раціон, зберігати свої кошти за океан, тоді як у Франції нас позв'язують глибокі історичні, культурні співзв'язки.

Тому хотілося, щоб розмови не були абстрактні, а закладали підвалини кооперативу. Ця тема заходила своє продовження під час переговорів з міністром промисловості, політики та зв'язку Френком Борторі.

Корі Орбеш, член Комісії з питань паливно-

енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку, підбиравши підступи розмови, зазначив, що було висловлено обсяжне недовдоволення до інвестицій Франції в Україну складають лише 8 млн. доларів. В той час як до США — понад 120 млн. доларів. Обмін думками торкався можливості розміщення замовлень на різних підприємствах колишнього ВПК на виготовлення засобів автоматизації енергетичних систем, радіоїної комунікації, систем зв'язку. Як пріоритетний напрям співробітництва визначали енергетику.

Врешті Ф. Борторі напівжартівно сказав: ми ми дали королеву, а ми нам спробуємо відлатити позитивно на новому етапі.

Цей новий етап має починатися, очікувано, вже зараз із розвитку різних зв'язків. Був правий Юрій Бугузін, голова Комісії з питань соціальної політики та праці, керівник парламентської групи «Україна-Франція», коли виклав широку програму контактів між законодавчими органами обох країн. Це і обмін делегаціями, асоціами, взаємне стажування депутатів і працівників апарату парламентів.

Васена інформ.

На знімку: під час зустрічі з Головою Сенату Рене Монорі.

Закон України
Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Республіки Молдова про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України постановляє: Угоду між урядом України та урядом Республіки Молдова про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану в м.Кишиневі 26 серпня 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 квітня 1996 року.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Республіки Молдова про вільну торгівлю

Верховна Рада України постановляє: Угоду між урядом України та урядом Республіки Молдова про вільну торгівлю, підписану в м.Кишиневі 29 серпня 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 квітня 1996 року.

Закон України

Про ратифікацію Конвенції між урядом України та урядом Республіки Молдова про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен

Верховна Рада України постановляє: Конвенцію між урядом України та урядом Республіки Молдова про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен, підписану 29 серпня 1995 року в м.Кишиневі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 квітня 1996 року.

Закон України

Про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Швеції про уникнення подвійного оподаткування доходів та попередження податкових ухилен

Верховна Рада України постановляє: Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію між урядом України і урядом Швеції про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен, підписану 15 серпня 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 квітня 1996 року.

Закон України

Про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Республіки Болгарія про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен

Верховна Рада України постановляє: Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію між урядом України і урядом Республіки Болгарія про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен, підписану в м.Софії 20 листопада 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 квітня 1996 року.

Закон України

Про ратифікацію Конвенції між Україною та Угорською Республікою про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен

Верховна Рада України постановляє: Конвенцію між Україною та Угорською Республікою про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилен, підписану 19 травня 1995 року у м.Киші, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 квітня 1996 року.

Людмила МЕНЧУЛІНА, «Голос України»

Без чого на ринку роботи нічого?

ХТО ПОДУМАВ про гроші, покластися. Перехитрювач (не пугати за базаром!) улює — професійний акційний маркетинг. В Україні створюють асоціації маркетингів, а закладає не прибутковості, а зароди великих прибутків вітчизняних підприємств і товариств обіцяють.

Комплексна система організації виробництва і збуту продукції, орієнтована на попит, прибутковості на основі дослідження і прогнозування ринку, це і є маркетинг. Легко й просто у поняти, але на практиці — неабияке економічне мистецтво.

Лілія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Є У СМІЛІ БРАТ НЬЮТОН

Почалося все із славнозвісного формули Ньютона, наприклад і відомості всіх суміш у душі наших співвітчизників і американців. Вони вперше спілкувалися без перекладачів. Ми любили розкрити розуміти представників Нового Світу, а вони — нашою безмежною гостинністю і безпечністю. Учасник мав у шпату Алоа, — розини, голоду. Світовий міксмайді і міксмайді конком Олександр Котляков. — Ми підписали з ньютонами договір про

28 квітня — Всесвітній день порідних міст

побратимські зв'язки, про зручності економічних та культурних контактів, програму шкільних обмінів, тру очолили натхненні побратимства Володимир Роберт, а від американців — Роберт Андерсон.

Тепер цюкову групу дітей зі Сміли навчаться у школах міста Ньютона. Проживають школярі в американських містах, дружба, заможності діти, поширилася на родини. Десять смілих дістуватися з ньютонами, обмінюються вітаннями, подарунками, заможностями діти, поширилася на родини. Десять смілих дістуватися з ньютонами, обмінюються вітаннями, подарунками, заможностями діти, поширилася на родини. Десять смілих дістуватися з ньютонами, обмінюються вітаннями, подарунками, заможностями діти, поширилася на родини.

міні візти правління сільського господарства, журналісти, учителі, лікарі. А у сні нинішнього року за запрошенням Організації розвитку добросусідських відносин у Ньютоні побувала представниця делегації зі Сміли в чолі з О. Котляком. Смілині пообіцяли, чим живе серед американського міста, ознайомляться з поліцейською діяльністю, пожежним депо, лікарняним комплексом, банками. Однак найбільший інтерес викликав завод сільськогосподарської техніки, де випускають автомобілі зернообіральний комбайн «Джон Дір». На планч Черкащини нині працює близько десятих

ка цих унікальних машин — мрія кожного хазянина. Недовго, сподіваються атракції, й стане більше — американський уряд відкрив кредитну лінію для України на закупівлю цих комбайнів. У цьому, певня річ, є заслуга і народної дипломатії.

На запрошення губернатора шпату Алоа Террі Бенстада до столиці штату Де Мойна у травні відбуде делегація Черкащини на чолі з головою обласної державини і обласної Ради Василем Цибенком. Під час цього візиту планується підписати масштабний договір про дружбу і побратимство між штатом Алоа і Черкаською областю.

Ніч спомину — ніч печалі. Ніч жуйки

У ніч з 25 на 26 квітня в Славуті відбулися траурні урочистості, присвячені 10-річчю Чорнобильської катастрофи. На центральній площі біля меморіалу жертам «мирного атома» збиралися мешканці містак-коп спочиво- в'язів в боці. Проміжні, приїжджі з інших регіонів України, іншо- зом, іноземців. Божественно-печальний спів славкозівського хор- го «Хреснікати» (художній керівник Лариса Бухонська), на- став на портрети загинилих, полум'я в свічох у руках хо- вув людей... Страшна квітнева ніч 86-го оживала в па- м'яті. Оновлена не згідно зі сценарієм скорботного де- сятитріччя — швидше напалки. За сценарієм траурні уроч-

чистісті відгнали до болю знайомим «заходою», призначеним для камер тележурналістів. Я не знаю, чи вловили вони команди організаторів: «Щоб за три кавиляни ніякого спляу», «Дівчата з кетками, куди зараз претесьть». «Кладіть квіти — не жуй жуки!»... Я не знаю, чи вловили вони регіт веселих парубків, штовхаваних підпільні «дікадаторів» портфелю... Плакали «неорганізовані» жінки-пріп'ятчанки, витирали слізки чоловіки — працівники атомної: «За вас, хлопці! Вічна пам'ять їм!» Скорботі не потрібні команди. За вас, мерці! І ще не народжені жертви збожеволілого атома!

- Євген МІКОЛАЄВ, журналіст

Про наслідки одного президну

— Багато хто побачив вихід із становища, яке склалося, в створенні бюджетного банку Укра-

РЕЗЮМЕ ТИЖНЯ

—Євгене Леонідовичу, однак, реструктуризація виробничої сфери, а тим більше піднесення виробництва доведеться чекати ще один рік...

Радую у першому читанні. У випадку прийняття цієї концепції, як на мене, уряд втрачить можливість маніпулювати статками податківців протягом бюджетного року і коштані в межах консолідованого бюджету. Проте, справа являє не в ставках податків і в перерахуванні грошей з області в область. Промисловість зацікавлена в правильному підході з боку держави до оподаткування. Ставки податку з прибутку у 30 відсотків ніяк не застосовуються і на Закарпатті, однак там вони стягуються з коштів, «ощеци-

них» від різного роду ін-
стинктивної та непрямої

вират, а в Україні — паянські. Не відповідає своєму змістові податок на додану вартість. А зарплатня оподатковується таким чином, що можна припустити, що наш рівень життя співмірний із західним...

— Проте у держбюджету більш за все проблем. З поповненням коштів прибуткової частини, фінансуванням бюджетної сфери...

—Що ж робити?
— Скорочувати бюджетне фінансування, до чого, повірте, вже давно є підстави, і зменшувати

—Ваш банк віддає перевагу кредитуванню малого і середнього бізнесу. А чому власне?

— Ви пам'ятаєте, який чиним Маргарет Тетч у сорок і п'ять років? Вона була з шахтарськими заворушеннями? Вона не редала шахти до приватних рук. Ось вам і відповідь.

● **Луцьк**
Лікує супертomoграф

[illegible]

— Олена ДІДЕНКО, журналіст

Хто наступний до Трускавця?

або Відпочинок по-брусилівськи

● *Житомир*

Серце, розколоте Чорнобилем

Такий вигляд має споруджений в обласному центрі пам'ятний знак.

Днями відкрито меморіальну дошку на будинку, де жив Георгій Готович, якому випала нелегка доля боротися з наслідками аварії на ЧАЕС спершу на посаді заступника голови Житомирського облвиконкому, потім — міністра.

Сьогодні турботи на Житомирщині прете, щоб здоровими росли діти. Підтвердження цього — урочисте перерізання стрічок 26 квітня одразу на двох санаторіях: одного — на мальовничій околиці Житомира, другого — у Кам'яному Броді Ватнавоїнського району.

Некролог тижия

У зв'язку з загибеллю провідника національно-визвольної боротьби чеченського народу група народних депутатів України (16 осіб, серед них Лесюк Кравчук, Іван Плющ, Іван Білас, Михайло Рєшутинський, Тарас Прощев'ят, Лілія Григорович) надіслали лідерам Чеченської Республіки Ічкерія співчу-

Автори некрологу висловлюють глибоке співчуття рідним і близьким президента Дудаса. Народні депутати зазначили: ті українці, котрі солідарні боротьбою чеченського народу, переконані, що попри трагічну втрату Іскерія ще рішучіше боротиметься за свою незалежність і здобуде її.

Розслідування тижня

[illegible]

Щоправда, зати́м окремі цікаві документи згоріли разом із конто-рою: і все це, може, й було смішно, коли б не було так су́жно. Роками веде́ться слідство у райо́ні з цього та інших фактів розкрадання державного майна, хабарництва та зловживання службовим станови-щем.

Нової лікарні за роки «чорнобильського будівництва» не побудовано. Стара лікарня в змозі обслуговувати лише третину населення району. З двох запланованих шкіл побудували одну, яка ще й сьогодні не прийнята державною комісією, яка — в аварійному стані.

Житлових будинків, які мають задовитися як чорнобильські коштів в смт. Бруснів, не побудовано близько 600. Але побудовано декілька дачних будинків для начальства та їхніх друзів. Незаконно приватизовано будинки, споруджені за рахунок чорнобильських коштів...

Figure 8. *Costs not reported*

Проте і досі не реально
означити, чи є це тих год
завдяки зловживанню, а його
наслідям карбованця боргів,
настарів – голова Соловйов
СЦП, за фактами відвертих ма
влях і пукром, деревину, тех
ніку факти вже були опри
торіанка, а не кому
«Робітничий газети»
історію шло незакон
карбованці рентабельного цеху
роботи сільськопродукції, а, т
ма, «яко-жовтого цеху та
вчення його зачалося, і
Андрія, а його співробі
ривів було досвід-такти
намаїний – критика верхів.
ма, бач, захоплює це і працю
несно на користь собі і людям.
ж тепер набереться година колю
комбаси та колесенці, при
чому черговий заставка на
чуді на курорті».

І хоча за рішенням Брусського районного суду Анапський повнено на посаді, а з КСП стягнути 73 мільйони карбованців за вимушений річний прогук користі, але М. К. Кривий виконувати його не поспішає.

І про те, як будуть за чорнобильські кошти собі садити і мулять квартири з чорнобильських фондів деякі керівники. Це коли 350 чоловік стоять у черзі житло. Скільки ще чекати десь — до пенсії, а може, сім'я переселенців з Чорнобильської зони — категорія особлива. Як дивитимуться безсовісні люди з віці людям, яких з

коріння вони змушені пускати в землю Житомирщини. Часом страшене це коріння: одна із жінок розповіла, що вже поховала тут свого 20-річного сина, а дістати цвинтаря не може. А скільки дитячих кірвіників і кірвіничків ще недобудовано...

— Я готувався до цього виступу чотири роки, — сказав А. Савченко. — І все зможу довести «державним комісії».

Спадо на думку: нехелю ж до-
деться йому в цій боротьбі. Ад-
же кампанія-чкування на «пенко-
вих» уже розпочато. Кажуть, ще
лиших друзях голова Кривчиу-
ч з головою виконком, і з районо-
адміністрацією, і з представник-
ами Президента в області. Можє, і
ще. На підтримку має теж особ-
ливо сподіватися не доводиться. Розп-
ен боїться.

Нещодавно у райсуді Солов'янки розглядалася справа молодого сімейного пари. Вони мешкали в гуртожитку і, підрокру не отримувати зарплати, вкрали у сільмазішок картоплі, банку оліїрдіви.

А от досить цікаві справи кримінальні, міліційні чомусь не розкриваються.

730 жон на мільйони-мільярди чом
міль- закриваються «за відсутністю си
нства. ду злочину»...
ерів- І все ж цікаво, хто наступний
прин- рушить до Трускавця?

Леонід БРОВЧЕНКО, «Голос України»

Підробка — без акцизної марки

ПЕРШІ імітатори цигарки відомої компанії «Філіп Моріс» у українських акцизних марках працюють в Україні. Тепер кури зможуть палити сигарети «Мальборо», «LM» та інші, підробки яких досі пропонували енергійні підпільники на виході з метро.

Против тижня

Імпортери укладають договори з поставальниками пільгатор на певну кількість підказкиного товару. Купують його не відразу, а партіями. Це і зрозуміло, адже ні в кого не вистачить коштів одразу заплатити за ринний обсяг товару. Та й сенсу в цьому немає. Тож прибухаючи у податкової інспекції марки на певну партію, оформляють їх на митницю, підтримують відправляє стрічки товароробничкові. Той наклеє на товар і віддає імпортю. Під час заванесення в Україну товар розмитнюють, і тільки після цього марки згортають у податкової інспекції за марки. Це триває 1-2 місяці. Парадокс у тому, що доки імпорт не прозвучить на попередню партію марок, нових йому нічого не дасть. Якщо взяти такого солідного імпортера, як, приміром, СІП «Дукан-Київ», то машини з продуреною ядуть до нього швидко. І тільки після того, як прийде остання машина, він зможе відвезти партію марок і сидіти два місяці, чекаючи нових поставок.

Така ситуація, за словами голови Комісії Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності В. Суслова, призводить до того, що з 1 січня 1996 року бюджет держави щонайменше втрачає близько 400 тисяч доларів мита, акцизу й податку на додану вартість з імпорту цигарок.

І все ж, незважаючи на такий складний процес маркування продукції, першою серією оптових дистрибуторів брав згодом фірма «Дукан-Київ», яка має свої філії у 40 містах. Шомісція «Дукан-Київ» відраховує до бюджету 2-3 мільйони доларів.

Проте, на жаль, овіта ластівка погоди не робить. Контрольова акція ішла в Україну, так і йде. На фото: першу партію товару з українськими акцизними марками доставлено на склад у Київ.

Фото
Василя АРТЮШЕНКА.

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Яке самопочуття у вітчизняних пігулок?

В ПРАЗДНИЦІ національні інститути за міжнародною участю, присвячені 10-річчю Чорнобильської трагедії, відкрито у київському палаці спорту. Це — «Чорнобиль. Охорона здоров'я-96» та «Фармакологія в Україні-96», організовані Міністерством охорони здоров'я України, Академією медичних наук України, Державним комітетом України з медичної та фармацевтичної промисловості та Фармакологічним комітетом МОЗ України.

Фармацевти, медичну техніку та устаткування представили понад 100 підприємств, організацій та фірм з 12 країн. До речі, 70% експонатів — вітчизняна продукція.

Голова Держкомтелу України Юрій Спіженко на прес-конференції з нагоди відкриття виставки зазначив, що для забезпечення лікувального процесу необхідно 2,5-3 тисячі найменувань медпрепаратів. Нв сьогодні виробляють 1028 найменувань вітчизняних препаратів, що задовольняє потребу країни лише на 22 відсотки.

Комітет розробляє заходи з метою не допускати на україн-

ський ринок некітні медпрепарати. Перебачається створення системи ліцензування експорту та імпорту медпрепаратів. Керівництвом Держкомтелу має намір звернутися до уряду з проханням надати комітету право контролювати цінову

Виставки тижня

політику при закупівлі медпрепаратів.

Минулого року до України лише з західних країн завезено ліків на суму 280 мільйонів доларів. Жодні налагодили виготовлення виробництва, ширшої не витримали б, а йшли на його розвиток. Ю. Спіженко зазначив, що вітчизняні медпрепарати мають високу якість і проходять серйозний контроль на виробництві. В Олсці вже випущено перші українські протитуберкульозні препарати. На Харківському танковому заводі виготовлено ліній з випуску ампульної продукції. При кожному заводі створюють наукові лабораторії, які також розробляють нові медпрепарати. Хоча якість заводів і технологічних ліній необхідно збільшити.

Науково-дослідні інститути розробляють близько 50 найменувань медпрепаратів, які побачать світ у найближчі п'ять років, за якими, на думку Ю. Спіженко, уможливити виробництво на фармацевтичних заводах можна довести до міжнародних норм.

Фото Сергія
КОВАЛЬЧУКА.

Лист тижня

Народним депутатом України

Оцінюючи проект Конституції України, ми змушені констатувати, що деякі правові інститути проектом надано не відповідають. Наприклад, дозвільно диспозитивне у регулюванні ринку інститутів правової системи.

Шононимне статус адвокатури має бути врегульований окремою статтею, як це зроблено в чинній Конституції. У цій мінімальній формі правової репрезентативної адвокатури дозволено відобразити таке: *Професія адвоката — це діяльність, пов'язана з здійсненням захисту прав, свобод та інтересів громадян, юридичних осіб, надання їм юридичної допомоги, а адвокатури України.*

Адвокатура здійснює свою діяльність на принципах верховенства закону, незалежності, демократизму, гуманізму, професійності. Адвокати здійснюють адвокатську діяльність індивідуально або в адвокатських об'єднаннях. Незалежно від форми діяльності всі адвокати, що становлять адвокатуру України, об'єднуються в Національну палату адвокатів України — всеукраїнську незалежну, самоврядувану професійну організацію, органи якої формуються на виборчих засідках.

В Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі створюються відділення Національної палати адвокатів України.

Такий варіант нормативного врегулювання статусу адвокатури відповідає реальному місцю адвокатури в суспільстві, а також ідеї організації об'єднання адвокатів України в Національну палату адвокатів України, яка зобов'язана скваліти III з'їзду Співки адвокатів України, комісії з розробки концепції судово-правової реформи дисперсного складу (і не виключає зазначення у відповідній комісії в новому складі), іменувати Верховного суду України, Національного університету ім. Тараса Шевченка, ряду правохоронних відомств. Міжнародною асоціацією адвокатів (ІВА) і яка безпосередньо відповідає рекомендаціям Парламентської асамблеї Ради Європи у зв'язку з вступом України до неї.

За дорученням правління Співки адвокатів України президент Співки адвокатів України Віктор МЕДВЕДЧУК.

Протест тижня

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

Недержавні видання — антидержавні?

РЕДАКЦІЯ чернівецьких недержавних газет направила звернення-протест Президенту Леоніду Кучмі з вимогою указу від 24.02.1996 року «Про державну підтримку періодичних видань у 1996 році». Формулюючи цей указ прийшло до закриття на Пресконференції 9 газет.

Послаючись на указ, Міністерство зв'язу підвищило у 5-7 разів тарифи за розміщення в пресі, яка не потрапила до категорії пільговиків. Отож на Чернівецькій в другому півріччі залишилася тільки газета Рад — «Літній шлях», «Промій життя» тощо. Недержавні видання, які з'являються за умов незалежності та задовольняють їхні політичні, ідеологічні та читальні інтереси громадян, — («Нові» Чернівецькі вчеломості, «Свершнина», «Серп і молот», «Форум», «Сім'я — сім'я», «Із перших рук», «Чернівецький погляд») — приречені на банкрутство. Майже 100 тисяч «недержавних» переплатників, залучених до першого півріччя могли зробити свій газетний вибір за 180-240 тисяч карбованців (до цієї суми входили витрати на поліграфію, папір, послуги зв'язку та суми редакційної роботи), нині, згідно з новими розширками, мають віддати лише пільговикам «Укрпінт» більш як 500 тисяч карбованців за доставку одного видання протягом півріччя. Загальна переплата нині на газети, які заходять раз на тиждень на 8 сторінок, має зрости до 800-900 тисяч карбованців!

Така сума не під силу для більшості маломальців. Чи зможе, наприклад, переплатити журнал «Свершній літопис» за мільйон листів листів педагог або школяр? А «провина» просвітянського видання полягає лише в тому, що його зареєстровано після 1 січня 1994 року — дати, яка чомусь фігурує у президентських указах.

Звертає увагу й така деталь. В обласному підприємстві поштового зв'язку «Чернівецькопаша» не надало втілювати впровадження нових розшироків. Навіть газети й не закривають, то катастрофічно впади їхні тиражі. А це означає, що зв'язків не отримують від «недержавників» 3,5 мільярда карбованців прибутку. А хто пархує, скільки від цієї акції втратить держава?

Не обійшлося і без гостей, зокрема Гарика Кричевського і групи «Нена». Одне слово, виконавці було багато. І різних.

Фестиваль тижня

А оскільки фестиваль «М-Обсерваторія», організацію і спонсором якого виступила Київська рада, заміснений як некорисливий імпреза, то і зал не порожнів. І справжнім господарем у ньому почувалась, як і належало, мода — цінні на квитки навіть для студентів були цілком доступні.

Та й недовго фестивальні концерти матимемо змогу побачити на телеекрані, бо «Кітвільний зоренал» (саме так назву вибрали організатори для фестивалю) недержавні назвали телевізійним. І взагалі, як сказав продюсер фестивалю Олександр Ягольнич, це лише початок.

Подано: добрий початок!

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Якщо є «М-Обсерваторія», будуть і нові «зірки»

Звісно, на небосхилі української естради. Втім, той, хто уважно стежить за телеекранами «М-Обсерваторія», які незмінно веде музичний оглядач газети «Київські відомості» Олександр Ягольнич, уже має змогу переконатися, що такі «зірки» у нас є. І ми за галактикою нічим не прити від своїх сусідів. Та ось розпорядиться цим багатством не завжди може належним чином, не дорожимо тим, що маємо.

Справжній парад «зірок» сучасної української пісні зібрав «М-Обсерваторія» на свій перший фестиваль, який протягом тижня вирував ввечері у палаці культури Національного технічного універ-

тету. Почався він концертами Миколи Мозгового, Оксана Білозір, Миколи Гнатюка, а завершився двома гала-концертами, в яких узяли участь майже всі популярні виконавці нашої країни. Від Тасіси Поваляй, Олега Слободянка, Ірини Білик, Лілі Сандусі, Іво Бобула, Андрія Миклашчука й Оксана Дра Пономарьова до Наталії Могилевської, Карини Палай, Ірини Сказної, Олега Кулика і Наталії Самсонові...

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

За межею

Протягом останньої доби інформаційні агенції світу передавали інформацію, яка не могла залишити байдужим нікого: вчені, політики, прості люди аніжували своє розуміння найбільшої техногенної катастрофи — аварії на Чорнобильській АЕС.

За десять років, що минули, у світі, а особливо на території колишнього СРСР, сталися зміни, які батьком і засвідчують не могла. З того сну, яке вже називає чи не найстрашніше дісталось Україні: останній «подарунок» тоталітарної системи у вигляді аргументованого витоку реактора, збудованого радянськими працівниками.

Тринадцять років — десять років — ми залишалися сам на сам з «мирним» атомом, що випускає з-під контролю, якщо не враховувати гуманітарну допомогу українським властям та внаслідок яких серце простих людей собою світу. Шоправда, протягом цього десятиріччя тривала копітка робота дипломатів і політиків, плісцумом якої стало рішення держав — «внести великої суми» по наданню України трьох мільярдів доларів для закриття ЧАЕС та утримання «саркофага».

Переступивши межу сучасної десятиріччя катастрофи на ЧАЕС, людство ще раз переосмислює один із трагічних пісмудів ХХ століття: на перший план виходить амерія безпеки.

Міністр закордонних справ Японії Юкіоїда Ісхеда у своєму зверненні до народу України в анічкі з десятиріччя Чорнобильської катастрофи заявив, що Японія: свого часу пережила жах ядерного вибуху, не може бути байдужою до української трагедії. Тому, надаючи допомогу і процесі створення ядерної безпеки разом з іншими країнами «великої сімки», надіслася ще й медикаменти і обладнання для лікування людей, що постраждали від наслідків аварії, а також підприємств до нас факція з радіаційної медицини. Юкіоїда Ісхеда заявив, що Україна може розраховувати на реальну підтримку японського уряду щодо співробітництва у цій галузі.

Але, десятиріччя Федеративна Республіка Німеччини, США і Італії, Франції, Швейцарії, Кувейту, десятки інших країн ніч з нами в нашій білі. Світ не залишас нас за межею відчуження.

У кожного своя війна...

МАЙЖЕ всі ясти, які надідали на публікацію «Гірог Крупп» розшуку Зіну Бабенко» («ГУ», 24.02.96 р.), розказувалися однією «Нас відірвали від батьків, позбавили батьків у електроніки і від конікоме бізели до Німеччини. Відірвалися бона хіба тим, що калесу було 16, конікоме 17—19, а тим 20—23 роки. То це — атош потарий на фабрику, завод чи шахту, а інші працювали в німецьких сім'ях або працювали на фабриці».

Німемський баніпр Георг Крупп, аніому 1942-го було сімдесять років, розшуку Зіну Бабенко, що таким самим чином потрапив до його дому. І хоч знає лише ім'я дівчини, проте в пам'яті й досі зберігає її ласку та доброту. То може, вона, ніпні вже жінка похилого віку, потребує допомоги, може, вона немечівка й самотня? Пав Крупп хотів би їй допомогти. Тож редакція просила відповісти дівчину з далекого воєнного року. Листів було чимало і не тільки від жінок з ім'ям — Зінаїда Бабенко, а й від Катерини, Марії, Наталії, які написали, аби полегшити душу. Жодна з них не скаржилася на своїх колишніх хазяїв, а здебільшого на винішні складні життя-буття, на мізерні пенсії, на незрозумілість і невизначеність світу, в аніому вони опинилися нині. Проте у пошпуні мені не пощастило: жодна з них не працювала у сім'ї Круппів.

І от з Павлограда Дніпропетровської області зателефонував касир одного з відділень «Промісвесту» Світлана Євгенівна Паксимова, що напідкачує комуністичні колишні «остарбайтерів» і повідомляла, що до неї звернулася жінка, яка стверджує, ніби вона і є та сама Зіна Бабенко. Прадла, ім'я її... Марія Павлівна Ляшенко.

Справи не дозволили мені поїхати у відрахування, тому я попросила, щоб Марія Павлівна написала про все сама. Нездовзі до редакції надійшов лист: «Мені ще не було 16 років, коли 1941 року мене і ще 40 хлопців і дівчат з нашого району серед ночі позабрили від батьків, закинули у вагон і повезли до Німеччини. Дорогою нас трічі бомбили, під час останнього бомбардування погали робили, мене поранило в колінок. Усі розбіглися, а кількох дівчат і мене серед них, відвезли до лікарні. А щоб нас не розшукали охоронці, то назвали нас ішими іменами. Мене записали Зіною Бабенко».

Після одужання мене відправили на завод, де поставили до токарного верстата. Оскільки я була слабкою, то справлятися з роботою не могла. Мабуть, робити я не могла, бо ніхто з них не знав моє ім'я. Зберіли мене в одну з сім'ї жінок». Це була фрау Крупп.

Я, на жаль, не пам'ятаю імені хазяйки, бо в сім'ї її ніхто не пам'ятав її «малі діла». У «малі діла» було волосся до плечей, яке вона заввела у лоцони. Вона ставила до мене, як до рідної, а, бувало, робила мені зачіску, як і собі. Коли я хворіла, то фрау Крупп відвела мене до лікарні. Коли ми

сто зайняли американи, то «малі діла» запропонували мені залишитися в сім'ї. Та я хотіла додому. Тому вона сама відвела мене в установа, нуди сходилися всі, хто працював у Кельні. Тут я записалася вже на своє справжнє ім'я — Шена Марія Павлівна (по чоловікові — Ляшенко). 23 серпня 1945 року мене відправили додому. У сім'ї Круппів я прожила три роки і чотири місяці.

Нині мені 71 рік, я — інвалід першої групи, потім бачу і потім ходжу, самотня, бо чоловік помер. Відую, а допомогти нікому...

Марія Павлівна все своє життя, арім кількох років, що вона жила у Німеччині, прожила в селі Червоножск Павлоградського району Дніпропетровської області.

Я зателефонував голові сільської Ради Сергію Олександровичу Голубовичу, і він розповів, що Марії Павлівні і справді доводиться нині стужно: пенсія невеличка, а її черга на одержання 600 марок компенсації ще не дійшла. У цьому ж селі живе прибілкова донька Марії Павлівни, анію вона колись удочерила, та про матір вона не діє.

І хоч Марія Павлівна не припадала жодного імені, арім Георга, яке я назвав у своїй публікації, не спадє на думку запідозрити її в нещирості. Як би там не було, в нещомному пілода й, уоїх — старш, що тоді не мали молодості, а зараз перебиваються на схилі літ...

ЗАГАДКА СХОДУ

Один з найпопулярніших політиків СНД — президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв — нещодавно випустив представцію своєї нової книги «На порозі ХХІ століття», повідомив ІТАР-ТАРС.

Автор записаних журналістів, що пропонує не мішати політику, а «поглад обізнаної людини». Його особливу увагу привертає життя-буття республік колишнього СРСР. Він розмірковує над причинами розпаду Союзу і обачє їх у запереченні мислення комуністичної паріїї та хронічному відставанні Радянського Союзу від цивілізованих держав.

Шлях сучасної Казахстанської держави пролягас між Сходом і Заходом, стверд-

жу президент. Автор ідеї Співрайського союзу, Нурсултан Назарбаєв переконаний, що «в своєго співгварієвство неможливо уїйти поодинокі».

У Казахстані президент має велику повноту. Почу 36 років, народився в сім'ї чабана. Свого часу він не боявся виступати проти партійних функціонерів, відстоюючи незалежність від Москви політику кзахістанського уряду. По-дукісметієвськи киявля в обичій Росії — це не діє Назарбаєв. Для нього кіроче простіше поїхати в Москву, ніж виступати «своїм чотирьох», скріплений і його автографом.

На зймку: Нурсултан Назарбаєв з друзями.

Знову вона, прекрасна Марина

МАРИНА ВЛАДІ обрала для своєї автобіографічної книги назву «Від серця до серця». У размові з кореспондентом ІТАР-ТАРС відомою фантасмагорию актриси сказати, що у їїбрі, анічкі зробив зібрав на пошпуні жінки, бона забуду забути для неї зустрічі як зі знаменитостями, наприклад, з Федірою Федінін, Орсоном Уеллсом, так і з простими людьми. Один із розвідів присвячено Володимирі Винсенту. 10 коротких оповідань повзали стількою темою — виспівали.

«Мені дуже подобається такі моменти, які продукують і розвивають скарб до життя, хоча серед обривних моментів не в тій радісній, а й печальній, як власне і саме життя» — пише М. Влді. Але, повсюди вона, книга не стала ані збірником рецептів, ані підручником для суцесуення. Просто приємно повернутися до споминів про друзів, країни, ріднісіяті справи, «коли все своє життя борешся за власною владчею, сидиш на лікарнянокрітій дівці, зазираш людям, які свідать з тобою за однією стіною, і — по шпирі — гостям, які поспідають».

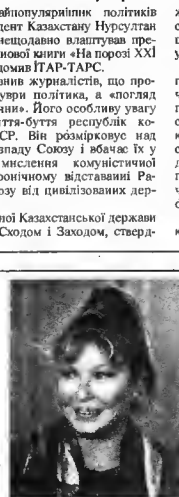
котиш приготувалим тілою стравами» — з іронією відзначав автор.

Паралельно перед читачем проходить практично все творчі біографії актриси, починаючи з першого виходу на сцену, коли Марині Пляшківськ було 25 років. «Жили ми бідою, і батьки вирішили влаштувати виставу, щоб трохи заробити. Належності жачі три дні пекла ниржжж. Минуло стільку часу, а я чітко пам'ятаю, і як тяглася тоді за пиріжками, і як танцювала та спікала: «Він та танцює, Катеринко! Покуль, покуль, не даю!» — розповідає М. Влді.

«Від серця до серця» — це вже четверта книжка актриси після повісті «Воздирим, или Прерванный полет». Вийолять з під п'єри і романи, анічкі називається «Венеціанський колекціонер». Його перекладено російською мовою. Але, на превеликий жаль, автор поки що не знайшов у Рідній видавничій компанії «Путешествие Сергея Ивановича», який присвячено війні в Афганістані.

Актриса нещодавно повернулася з Одеси, де знімалася у греко-українському фільмі «Вітер над містом» — про романтичну історію бродягоного театру, що відбувається у неіснуючій країні. Чому вибір випав на Одесу? На жаль, згодом Одеса найкраще підходить для сюжету, який розгортається у «тарному, але зрубаному місті», збітас М. Влді.

Нині актриса піднімається у сенсісеріюю телевізійною

фільмі, про сім'ю парфумерів. Зйомки відбуваються на півні Франції, в столиці парфуму — Грелі. Наступні два п'єри Марини Влді має наміре присвятити театральній сцені. Марині Марині Шаставу у п'єрі молодого французького драматурга Веронік Олімї «Перекіддя». Вистава присвячена першому періоду життя поетеси і її власній історії. Вистава буде з'явитися на сцені паризького театру «Роні рю» у кінці 1997 року.

Ох і заспівав!

ПАСІСІО ДОМІНІО з *Хосе Каррера, бесітимо бідою іспанської соціалістичної з американою Діагоном Росе* виступав у 16 ліній з концертном на Національному стадіоні у Буенос-Айресі. Його буде присвячено історичній ділі, — 1180-літній послання мадр'ар на території сучасної Уругвії.

Яні повідомив журналістам іспанський представник Пасісіо Домініо, очікується, що 80 тисяч зиянів розкуплять задовго до початку концерту. Прикову усе надійшло зявляв від більш 20 тисяч зарубіжних глядачів. Вартість квитків — від 13 до 45 доларів. Ті, хто має більші суми, можуть розраховувати і на вечеру з есмеріжні знаменитостям. Але відбудеться після концерту.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Метода-то «відносно проста». Але свій скіння перед нею капелюха

Втручання у людський мозок (з прямою розуміння!) завжди було й, очевидно, залишатиметься досить складною і ризикованою справою. Бо може притиснутися до небережливих наслідків. Тут не можна помилятися ні на півліт. Українські лікарі із 7-ї клініки ендосудаскулярної (тобто внутрішньосудинної) нейрохірургії працюють в цій галузі головного мозку без претензій чи претензій на себе судин і інших частин людського організму. Скажімо, через судини руки, стегна або через сонну артерію. З допомогою спеціального балона-катетера, виготовленого у спеціальному центрі ендосудаскулярної медицини, який уже десять років працює при 7-й клініці.

Таким чином, лікарі «розблоковують» мозкову судину, яка унеможливила нормальний кровообіг, що могло боду-льким чином привести до смерті хворого. Причому, несподівано, раптово — за робочим столом, за кермом автомобіля, за прогулянкою з онуком...

Та, звісно, це не масаме-редичувало провідних нейрохірургів світу, які мали змогу побувати в київській клініці чи приймати українських колег у себе вдома, в радіологічних товариствах. А вже балонно-катетерний пристрій для глобального про-никнення у нервово-судинну систему використовувати в інших ендосудаскулярних клініках світу. Однак унікаль-ність «київського варіанту» полягає у безпечному відокремленні балонів від катетера і в тій полеміці, з якою люди займає погіршені міжесердінні васкулярного де-фекту, не заважаючи ніколи родичам хворих суди-нам. Балон «заклеює» з поліетиленового катетера пла-вляючу м'яку, не подразнюючу тканину аневризми і взає-мов'язаних судин. «Процедура проходить гладенько, ніби на шовковій тканині», — відгукується про дії украї-нських медиків відомий американський нейрохірург Р. Шмідт.

Як це їм вдається? Відповідаючи на це запитання аме-риканських лікарів, заповідає клініку ендосудаскулярної нейрохірургії Науково-дослідного інституту нейрохірургії Віктор Шеглова із виступом йому добродушністю ска-зав, що його метода операції «відносно проста». Сама операція триває десь у межах півгодини. Прооперовані залишають клініку через два-три дні, а деяких виносять уже через кілька годин. Замість доступу до мозкової судини через стегно, який здебільшого практикують у світовій практиці, київські медики проникають до сонної артерії, що значно скорочує операційний процес і дає змогу пацієнтам, особливо похилого віку, легше пере-нести цю неперену процедуру.

Одне слово, американці (які і нейрохірургів з Німеччи-ни, Канади, Японії та інших країн) чітко описали «відно-сно просту» метод, що іх дозволить з високою спеціаліза-цією виконувати цю заповзятливу «київський варіант» у там-тиських ендосудаскулярних центрах, однак до практичного застосування поки що не дійшло. Бо не так уже «відносно просто», як це здається на перший погляд.

Чи те кому потрібен український метод? — лікарі Вікто-ра Шеглова — у мукії Гарвардського університету, що в США, чого не уможовити за життя жоден учень нашої країни. А сам Віктор Іванович є дієвим членом багатьох національних і міжнародних товариств нейрохірургів та ендосудаскулярних нейрохірургів.

«Я звісно нікуди не поїду»

Негаради нашої державного життя не могли обмину-ти і медичну, яка особливо бачила відчуження кризової яви-ща. «Недавно я потрапив у переліжому клініку нашого інституту і дві ночі не міг піти додому заснути, — це при-чому обурення Віктор Шеглова. — Там брудніше, відки-не, ніж у першому-лішому платному місцевому туалеті. П'ятак». «Де тут у вас руки мочка попили?» «А ми не ми-ємо!» — відлуча у нього? Чому? Виявляється, хроні-чно давно поїдалися, сатисфакції «добре» іржа. Ось і пере-кинув воду, щоб менше клопоту. «А як же зі стериліза-цією?» — дошпигується у медсестер. «Промиваємо руки спиртом, після чого одягаємо гумові рукавички». Отак!

Чи інший приклад, уже з глибокої площини. Моральні.

Один з керівників інституту нейрохірургії не те що жодного разу не оперував у 7-й клініці, але навіть в опе-раційній не заходив. Та ось з'являється дрого товста мо-дифікація, на титановій сорочці якої вказано і його прізви-ще, де автори, як то казують, без тієї сумишної розп'я-туху досягнення клініки ендосудаскулярної хірургії як свої власні. «А чого ви хвилюєтеся?» — відрагував співавто-ранці монографії на претензії Віктора Івановича. — Ми поспіємося на вас, ваше прізвище фігурує у знос-ках». Мовби і нічого не трапилося. Але його прізви-ще, як справедливо вказав сам лікар Шеглова, у такому разі має бути означене не у зносках, а на обкладинці моно-графії. За такі речі на Заході не те що руки не подають у порядному товаристві, але й можуть позбавити науко-вого звання. А у нас нічого — проходить. Ніби так і має бути.

Ні, слави Віктору Шеглову не потрібно. Їй у нього і так устало. Щойно з'являються могили: політилася. Але з ти-ми, хто його справді застосовує, а не високопосадо-ванці.

ми, що їй досі працюють за старим комерційним прин-ципом. «Ви пам'ятає, а я підписую».

Кращі нейрохірургів світу приїжджали (і приїжджають) у Київ, щоб ознайомитися з померком роботи В. Шеглова та очолюваної ним клініки. Тут училися, набиралися дос-відів лікарі зі США, Японії, Німеччини, Англії та інших провідних країн. А світло сучасної світової хірургії кан-дидат Дрейк назвав те, що робить сьогодні 7-й клініці, описаним ХХІ століття. Попад діяти статей з'явилося про методі лікування Шеглова в зарубіжній пресі — чи багато інших учених може сьогодні писатися так?

Ось і в товстій монографії «Ендосудаскулярна інтервен-ційна нейрохірургія», яка побачила світ торік у Нью-

тому поважним збірці, жоден радіолог світу не був удостоєний такої високої честі.

Медичні світила з усього світу, які навідувались у Ки-їв, не приховують свого захоплення від результатів украї-нських лікарів в ендосудаскулярній медицині. Але подю-аза вони бачували приклад іржаки тієїж умови, в якій працюють їхні колеги. Ось що писав з цього приводу кореспондент американського журналу «Diagnostic Imaging» кілька років тому: «Радіологи, які бачили Шег-лова за роботою, визнають його дії «чарівними» і за-хоплюються, що він із виключно таким умови, в яких за-хідними стандартами вважаються притриманням. Викор-истовуючи латексні балони, які він втискує для кожного пацієнта у себе на столі, київ-ський лікар використовує устаткування 30-річної дав-нини».

Ніхто, у тому числі й Ака-демія медичних наук, який підпорядкований інституту нейрохірургії, сьогодні не ма-ють право іржаки тієїж умови, в якій працюють їхні колеги. Товариства нейрохірургів, зокре-ма зі США й Німеччини, готові допомогти київським колегам. Зокрема, одягати клініку сучасною апарату-рою.

— Але вони зроблять це за однією умови, — каже Віктор Іванович, — якщо наша кліні-ка стане юридично самостій-ною».

Звісно, інвестор, а тим за-че інвестор, не зник викла-дати гроші на збір. Він вкладає кошти в конкретні перспективні проекти. Причому має ділову статистику з тим, хто неї працювати і готовий від-повідати за кішійні результати.

Навіщо пікарю Шеглова і його колективу самостійність?

Якщо бути лаковитим, то для того, щоб зберегти пере-дкові позиції, які мають українські лікарі в ендосудасу-лярній нейрохірургії. Мало того, і надалі розвивати цей складний напрям медицини.

Щоб і казати, протягом двох десятиліть (уперше в Ки-єві, в інституті нейрохірургії, відновили цілісність сонної артерії і зберегли її функції без допомоги скальпеля 27 листопада 1974 року) ендосудаскулярна нейрохірургія в Україні тримається на суцільності таких людей, яким був покіній уже сьогодні академік Андрій Романович, яким є його учень Віктор Шеглов.

Певня річ, у всьому світі багато людей стикається з проблемою судинної системи, потребують лікування. Та Україна, яка перебуває сьогодні в доволі складній екологічній та соціальній ситуації, належить до най-бідніших несприятливих країн, де даються взазки судинної захворювання, особливо центральної нервової системи. Шороку в Україні трапляється приблизно 19 тисяч кровоцилітис, які потребують термінового втручання лікарів. Свома клініки сьогодні може обстежити і ліку-вати понад одну тисячу хворих протягом року. А куди дітися решті? Вони потрапляють з обласних і місцевих лікарів, де практично немає сучасної апаратури для діагностики і хірургічного внутрішньосудинного опера-тивного втручання. Отже, і результати лікування не-важко спрогнозувати.

І хоч сьогодні 7-ма клініка періоду працює у три змі-ни, з величезним навантаженням, тут роблять стільки ендосудаскулярних операцій, скільки в Німеччині, Франції і Японії разом узятих, — цього вже замало.

— Створення на базі нашої клініки юридично самос-тійного науково-клінічного центру або інституту, — пе-реконаний Віктор Шеглов, — розв'язує нас ризи, дає змогу працювати з більшим розмахом, надалі пере-спективу. Та й розширення географія ендосудаскулярної допомоги. Скажімо, яке найбільш часом можна було б відкрити такі відділення у Дніпропетровську, Доне-цьку, Львові, Ужгороді, Харкові, Кіровограді, а також 6 готувати для них спеціалістів, допламати методикою, різним матеріалом».

Прагнення колективів 7-ї клініки і технічного Центру ендосудаскулярної хірургії вконтентися в самостійній підрозділі Міністерства охорони здоров'я, який не має ані ніяк не амбіцій чи якімись меркантильними мірку-ванням, як то докомо може здатися. То потреба часу, яку вже давно збагнули в інших країнах. А вже ендосудасу-лярний напрям у хірургії набрав виразних рис окремої медичної галузі, і, зрештою, відірватися від класичної нейрохірургії. Мало того, це зможе значно зменшити значно ефективність, з найбільш алішніми результатами. І це добре зрозуміли за кордоном. Скажімо, у тих самих Штатах, де ендосудаскулярний напрям почли розвивати пізніше, ніж у нас — приблизно на 10-рік уже — уже під-готовлено понад 300 спеціалістів, і зм'якшують чарини.

У тому числі, і з допомогою київських хірургів-ендосу-даскулярістів. І створено 50 спеціальних медичних клінік. Ми поки що, маючи унікальний практичний досвід і неоспорні докази наукових досліджень на цьому пере-лому медичного прогресу, тримаємо на істині, яких не можемо вийти за рамки існуючих організаційних схем. А тим часом лікар Шеглов та його одиодуці не просять ані додаткових бюджетних аспірацій, ані додаткових призначень. Вони готові самі заробити на себе, не й ін-ституційної допомоги, в системі якого тепер працюють. Нити хочуть трішки самостійно без зазначення середників, від яких ні наукової, ні фінансової, ні мо-ральної підтримки не мають.

Оператції ХХІ століття

Роблять уже сьогодні у київській клініці ендосудаскулярної нейрохірургії під керівництвом Віктора Шеглова

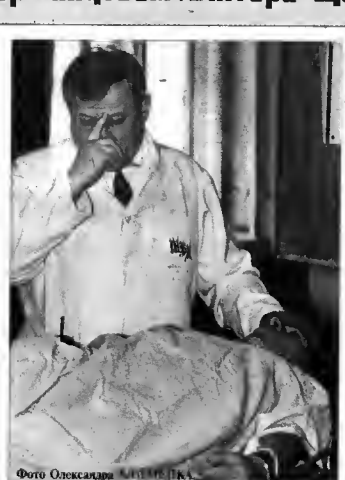

Фото Олександра Шмідта

Йорку, який з розділів ніком привселення набувають, яких досвід київські медики в ендосудаскулярному ліку-ванні церебральних скажуріах аналізує. Окрин того, у цій праці вчені повідомляють про 50 (!) разів на досвід своїх українських колег.

Та й сам лікар-учень Віктор Шеглов уже об'їздив півсвіту, побував у багатьох світових клінічних центрах, де лікують аневризми, зокрема в Бостоні і Детройті, раз-ом зі своїми колегами-нейрохірургами брав участь у складних операціях, під час яких застосовували і його «відносно просту» метод внутрішньосудинного втручан-ня».

Він хом застряма може виїхати за кордон, де матиме всі умови для практики і наукової роботи. І такі пропозиції відомий хірург отримував недолго. «Та я зв'язався нікуди не поїду, хоч як би того докопалося, — каже Віктор Іванович. — Тут моя земля, тут живуть мої батьки і друзі. І пересудів від нас самих залежить, як ми жи-тимося завтра, як себе почуватимемо на рідній землі на-ші діти і внуки».

Тех спеціалісти-вирішувачі, як лікар Шеглов, нам кон-че потрібні тут, в Україні. Бо коли вони оперують нах-одимося Києві, не маючи змоги робити цього, скажімо, у Львові чи Луцьку, то все ж такі сотні наших земля-ків, яким украл потрібна невідкладна допомога, шороку одержують її. Та ось поїхати на операцію у Бостон чи Гамбург зможуть лише однієї — надалі все дорого.

Тим паче, що за розробками багатьох аспектів ендосудаскулярної медицини, за кількістю проведених операцій Віктор перебуває на лідерських позиціях у світі. А в деяких складних напрямках, як, скажімо, лікування анев-ризми артерій головного мозку, утримує лідерство, не-доскожко нікуди що для інших.

Ось характерний приклад. Коли Віктор Шеглов закін-чує свою доповідь на спеціальній науковій сесії у США з проблем внутрішньосудинної медицини, провідній не-йрохірургів і нейрохірургів світу, присутні в залі, стів-а заплутали йому бурхливу орацію. Як зауважили аме-риканський учень Мелвін Клаус, котрий говорував на

ЖИТТЯ СІСЛОВИДЕЙ ЧЕРНОБИЛЬСЬКОГО РАЙОНУ

«Атом розірвано, всесвітній гріх учинено...»

Олександр Довженко, 1945 рік. «Мамо, дайте грошей на книжки!»

Ірина Грей, 1904 рік.

Щі дла епіграфів у білоруському судстві задовго до лекгозаваня, але читач скоро зрозуміє, чому їх тут зставляємо — про творця Довженка й пісеньку Ірини Грей.

Тисячіві тому в Києві відбулася презентація книги «Соціальні наслідки Чорнобильської катастрофи» (Інститут соціології НАН України). Дослідно-наглядовий центр «Демократичні ініціативи» — Харківське відділення «Фоліо». Пере журналістами виступили відповідальні редактори книги Валентин Ворона, Євген Головаха, Юрій Савенко та директор «Демократичних ініціатив» Ілько Кучерик.

Книга — унікальна. Більш того, вона, на думку В. Ворони, — просить, — заголовок. Не задовольняє. Ажده бачишть нормальних людей винісено чорнобильською темою у наслідок і навіть вже намагастися нічого не читати про не. Принаймні автор цих рядків чинить саме так. Але ця книга —

як пастка. Зазираєш у її зміст — він дається тобі зовсім несподіваним для нервових, навіть відсторонених від драматичних тем, такий собі узагальнений сповідь невинних учасників катастрофи. Тож і починаєш гортати сторінку за сторінку (а зсього їх понад 400). І ралпом починаєш розуміти: все, що ти знаєш раніше, було знанням кущин, безперспективним, і, може,

саме тому ти й не хотів про це знати більше.

Ця книга дає перспективу життя. А знову, провідна думка монографії: гріх Чорнобиль, як гріх Адама, — наважди з нами, але саме в цьому є й певний оптимізм, бо от «наважди» — давньо на чиність, палладум на. При тому книга не береться втішати нас депресивом (як приспонап'ятна мокра ганчірка

зрака 86-го року) засобом бачити з ланком. Навпаки, автори вважають, що навіть нинішні масштаби злочини протистоять

Чорнобилью — такі як програма допомоги постраждалим та програма їх переселення (яке, за нинішніми темпів, завершитися аж через сто років!) — це, як ніяк не те, що треба робити! Соціологи взагалі ділять свій спільний висновок: перша ланка Чорнобильської катастрофи — психо-логічно нічим не відрізняється від «нечистих», тож ратувати треба всіх. Як саме — вчені ніколи не робили з цього темі, адже книга — результат десятирічних досліджень Інституту соціології (хоча опублікована лише в 1992 році). Так-от, протягом цих десяти літ висновки та пропозиції соціологів регулярно надходили до владних структур. Я запитав у Юрія Івановича Савенка: чи бачить він сама тих висновки та пропозиції у чорнобильському законодавстві та державній практиці? Ні, була відповіла. Тому? Кажуть: грошей нема.

«Грошей достатньо не буде ніколи», — принаєди Євген Іванович Головаха, — та й не в них справа, треба змінити постолюючи державну політику».

Як саме — децю ви зможете пронайти. Складно з унікальними книжками, поданих окремо на цій же газетній сторінці.

А тепер ще одне. Ця книга — унікальна, такого наукового дослідження нема ніде в світі. Якщо її відати англійською мовою — з руками обірвали б, це було б великим виступом авторам. Але мовно дослідження «Демократичні ініціативи» та спонсорів) такі українською в наші дні, що книга впадає передусім в Україні. Наслідок — одна тисяча (1) примірників тиражу. Це все одно, що під грифом «нікому таяно», адже тих, кому книга необхідна, значно менше десяти тисяч. Це то б і «Мамо, дайте грошей на книжки...» у державному масштабі.

... На тії презентації Євген Головаха сказав без жодного пафосу: «Цю книгу треба читати!» Легко з ним погодитися — важке буде знайти книжку...

Фото Віктора МАРУШЕНКА з кибу «Чорнобиль-1986». Евакуація.

ЧОГО РЕБА ЧИТАТИ...

(Фрагменти з книги «Соціальні наслідки чорнобильської катастрофи»)

Засвона безпорадність

«Сьогодні це не можна з певністю сказати, яких соціокультурних глибини сягнув Чорнобиль у своїх негативних наслідках... щай шерш дослідників... робить висновок про формування у потерпілих «комплексу жертви», виникнення феномену «засвони безпорадності». ... йдеться про певний тип свідомості, що виражається у знятті з себе особистої відповідальності за власне життя та долю». (С. 23-24).

Всі і назавжди?

«Чорнобильська катастрофа потерпілих і надалі сприятиме як особисту трагедію, суцільний крах — картини світу, способи життя, життєві плани. На цьому ґрунті зводилася установка: «Потім іди в назавжди». Така ланка малаоактивних, малаініціативних, малаозповідливих, маламотивних, не виявляють готовності до мий. Вони чинили бажавати у стан соціальної ініціативності. Формується «світлова приреченість», котрі соціологічно головно на Бога, подеколи на самих себе, на допичу державу допомогу.

До того ж шерш чинилої кількості людей мійно звсіла «реальна модель життя» — безвідповідальність, безініціативність, безініціативність.

Парадокс соціально-психологічного стану потерпілих: 1. Незадовольненість валодою — і чинковата особиста пачина, організації та допичу державу реуту як для себе, так і (що небезпечно) своїми наслідками) для своїх дітей. Завадало б, воно пересвідчилося, що держава неспроможна їх поратувати, а проте самі не ставати до звсілих їй, не виступати на політичні та соціально-економічні ініціативи, а все валодати тільки до допомоги.

Безперечно, допомога потрібна. Тільки лишень у поєднанні з ініціативністю та її підтриманням. Інакше до того ж, що його вже знаєш мешкиш потерпілих крах, може додати й інше — воно, а то і їхні діти та онуки, стають утратами для суспільства.

2. Та частинка потерпілих, що утримується тільки на себе, поставлена у валоді непевні, коли не сказати дивні, обставини: у посткомуністичній Україні не немає механізмів, які б давали мійно відповідальності з них утримувати себе і свою родину без допомоги держави.

3. Переселення, нащо ж його хаотичне проведення, показало, який несорбний руйнівний вплив справляють такі непропорційні акції на пачина переміщеного населення, особливо старшого віку. Тут треба було чинити, зваженого підходу, а не отиш звіт і раліопри про лашивидороту звседи будинки, в незвичному місці, в незвичних для переселенців умовах... майже половина з них лашивидороту в той мійсь, нехай і незвичний для здоров'я і навіть для життя.

«Чорнобиль започатковує пошук нових моделей життя, і то не лише для України, а й для вілого людства. Чорнобиль передбачає може істотні зміни ціннісно-нормативного простору життя».

Грошово-технічна цивілізація валодить до ризику сплатити за матеріальні блага ціною емоційної загрозливи. Чорнобиль передбачає може істотні зміни, але плата за комфорт так його переважить, що зніщить без салу». (С. 60 — 63).

Постчорнобильська соціальна політика

«До яких рішень і заходів повинні підтис владні структури, аби максиміально знісавати медикосоціологічні та соціально-психологічні наслідки аварії? Належне обґрунтованню відповісти на це аси немає... сподожу чорнобильська соціальна політика знісавати засабоного масопі, методом спроб і помилки. Знісавати і нефективність, а часто-росту й негативний вплив бажавати плагм та компенсації, знісавати й границя незадовольності потерпілих наданою їм державною підтримкою». (С. 32).

Хто не втік — тому легше?

«Державоу виділені значні кошти для допомоги потерпілим. Та це не допомога відновленню психічного здоров'я, здатності активно діяти і виявляти ініціативу, тобто практично одужувати. З часом кризові явища в онції потерпілих не зменшуються, а наростають, набуваю хронічного характеру».

Ми спробуємо микроретит ларо негативних емоційних станів, сприйнятих Чорнобилью. До цього ларо надешить депресії (зніжне тало настрою) та усталений індивідуальний страх (соціофобія). Але в середньому кожний другий ларома має потгийн містий, зніжнеу активність і загальну тривогу. В цьому немає ніякої різниці між «брудними» та «чистими» регіонами, феномен депресії, очевидно, тепер властивий нашому суспільству... Ми звсілими і незбезпечним разом з ітечує від нього... Оже, при розробці профілактичних психологічних заходів головноу увагу сал прикладати насамперед переселенцям». (С. 76—77).

Робітники у Зоні (самосели)

«За станом на кінець 1995 року у Мертвий Зону проживає більше 1000 людей. У травні 1995 року Мінерально-сировинні видобити кошти на соціологічне здоров'я 100 коштів. 94% опитаних мають ні 51 рік і більше».

Що ж притягує людей до цього місця, що вони нехтують валочесною загрозливістю для здоров'я? (Що породжує цей унікальний феномен? Ось ці чинники (у цифрах дано відсоток тих, хто вибрив при найбільш вагомій причині): «Не може жити без рідких мійсь» — 98, «Подалі від суспільства, подальше валоді» — 80, «Хочу бути незалежним» — 72, «Не змогли прижитися на новому місці» — 63, «Хотіли довести, що людина не боїться «атому» — 7, «Подалі від своїх коханих близьких» — 7. Завадало б, мійно сприну з людьми високого рівня індивідуальної відповідальності та ініціативності, нас правді ж виявляємо серед них 54 % екстерналіз (доля людини залежить від обставин) і лише 14 % інтерналіз (доля людини залежить від неї). Мабуть, той факт, що для 7% важливо знісавитися в Зоні, аби довести, що «людина не боїться «атому», треба вважати декларативним, так само, як колись ми сприймали слова ітиш як оди єдиний в борбє за зот». Проте цей факт повинен стати напівзрозумілою точкою вивчення фаталізму слов'янської душі, вишколеної радянським режимом, який послав її адерне впровадження...

Ніхто з опитуваних не має більше 5 миль. крб. на мійсь, 79 % мають 1 — 2 миль. крб. Середомісичний доход складає 1,9 миль. крб.

Державоу дохідні 94 % отримують пенсії та «чорнобильські» доплати. Лише 4% мають доходи від випусканих робіт, а 2% мають зарплату.

77% самоселів не мають увалення про своє майбутнє, 91% нічого не знісавати мійно у своєму господарстві, розширять земельну ділянку — 5%, тільки 4% планують жити дітсь.

Майже всі опитані вважають, що самоселів не треба чинити, сал організувати ім робітні мійсь і усі валоді обслуговування, в першу чергу медичне». (С. 147 — 152).

Радіоактивність і просто активність

«Чорнобильська проблема для частини населення перестало бути проблемою, тобто завданням, яке може бути розв'язане, а перекодило у розряд буденних існуючих життєвих ланка. Значна частина населення Чорнобиль є нині і існуватимуть тривалий, як на її життя, час. Відтак йдеться не про те, щоб змінити існуючий стан речей, а про те, щоб зжитися з ним...» (С. 108).

Рейтингові показники зараженості зон більш соціально активні у своїх життєвих намірах і планах. Ось що свідчать дані онитуваних про життєві плани на найближчі 1 — 3 роки: «Залишити в потімні власного міста» — 29 % у зараженій зоні проти 25 % у «чистій». «Збільшити склад сім'ї та — 13% проти 11%, «Прибрати ланку ділянки» — 18 проти 8, «Прибрати предмети тривалого користування» — 38 проти 21, «Осирити додатковий заробіток» — 52 проти 32 і т. д.» (С. 114).

Що далі?

«У Чорнобильі стався крах передовий духовної концепції мовляв «власного суспільства. Аляндія наслідки катастрофи відбавляється за тією ж моделлю — всі чекають на вказівки й подальші зтоти».

Сьогодні у цих зонах знову діють пасивні механізми моделі живиння: реабілітації, доплат, матеріально-економічної підтримки з боку держави. Пачо увагоу минається соціально-психологічною реабілітацією населення. Потрібно бачити зусилля, щоб віднести його активність, розробити особисту ініціативу, вирвати людей зі стану приреченості та утримання «зробити».

Рейтингові мусуть бути комплексною, заради створення нових соціально-економічних умов — відорвання хазяїна землі та діла...

Необхідно включити активні механізми живиння. Бачимо, що інакше не треба побувати так, щоб держава допомога, долати та частинка коштів, призначених на соціальний захист населення, булз занесені до загальної підсумкової діяльності. Нехай діє особиста соціально-економічна мова, додатковий заробіток на власній території, профілактику та оздоровлення. Під обов'язкову гарантію максимальної особистої відповідальності та ініціативу. На такому тлі поєднання життєдіяльності стане ефективною соціально-психологічною реабілітацією та утриманням людини сал потеркати в оздоровленні середовища — екологічне і соціально-економічне. Треба формувати людину, лантну самостійно бувати своє життя за державної «настрахованості».

Важливий період досліджень, знісавання портрета багатостраждального потерпілого населення має поступити місцем пошукам моделі живиння». (С. 66 — 67).

ЯК МАМА

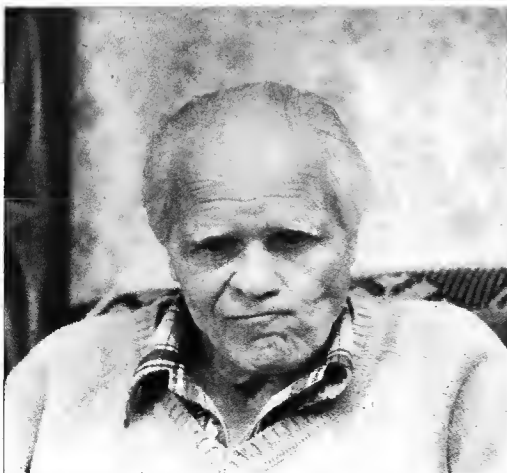
(Початок на 1-й сторінці)

Оцей фотOVERсіаж на перший погляд може здатися випадковим. Хоча зміст його і прозорий: ми залишаємось і надалі незахищеними, немов нас щойно народила мама. Хто бував у Славутичі, той міг багато чим помилуватись, але одна деталь там не могла не вразити своєю біблійною символікою. Там є перони, звідки відходять електрички на ЧАЕС, а прямо коло перону — споруда, довгими коридорами якої, у перворідній наготі своїй, проходять дули — крізь душові й дозконтріль. Шодня. Гули й назад. Без цього тут не обійшешся, але це все одне нагадує, нехай мимоволі, і Чистилище і ... вхід до коинтатору. Не хочеться думати, що згодом отак може бути скрізь, на порозі кожного дому. Для когось воно вже так і є — немов промовляє чорнобильсь, обліплений датчиками по голому тілу. Або зверніть увагу на портрет гірко замисленого літнього чоловіка — то Анатолій Дятлов, 86-го року він був головним інженером другої черги ЧАЕС, потім звідав холодний бетон тюремних стін, а нинішньої зими пішов туди, де під ногами вже не — а нічого, ні землі ні бетону. А ми — залишаємось, мов отой, на бетонній брилі, голий дельфок, котрий намагається щось достовірне вичитати про себе з газети, а з прочитаного, дивак, зробив підточку, про всяк випадок, аби якось халепа на голові не впала...

Фото Олександра КЛИМЕНКА, «Голос України».

НАРОДИЛА...

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Паперова заметіль вирве над Поліссям

але й за цих умов не розв'язується жодна проблема на території
Шацького національного природного парку

НЕЗАПЕЧЕНА істина, що кожен край має свою невідому країну, свою долю. Волинь євається глибоким, масивним, надлюдським країном, невідомим дітям, заміреним зупинити. На цій прасологічній землі, яку називають Волинським Пошемань, у 1983 році було створено Шауцький національний природний парк. На території його налічується 22 озера, серед яких Світязь — найбільше в Україні. Росте в парку майже 100 видів цінних лісових рослин, з яких 27 — занесені до Червоної книги. 3 видів флори є в Україні тільки в Шауцькому парку: це чорна вишня, чорна бруслина, чорні бруслина, чорні журавлина, сучинці... Воїстину, унікальний край не лише Волині, а й усієї України.

[illegible]

3. За часом виступу Шацького національного природного парку генеральний план його розвитку ще не вноситься на затвердження Кабінету міністрів України. Це означає, що на сьогодні не існує чіткої лінії охорони навколишнього природного середовища Волинської області Рістислав Мігас: «І зроблено це з вини Міністерства лісового господарства України, якому парк фактично належав підпорядкований. Вони не хотіли, щоб територія парку становила 42 мільйонів карбованців (а цінах 80 років) на природоохоронні, природодіювальні заходи та створення інфраструктури на території парку, ще і до цього не вирішено. Хоч ніяк, як відомо, така ситуація нічого не дає. Крім того, на сьогодні не забезпечено розробку проекту і його реалізацію зі створення лісових насаджень у рекреаційних зонах урочищ «Грида», «Світязь», «Пісочне». Крім того, не вжито заходів щодо ліквідації потреби. Парк не має своєї наукової лабораторії. Згорнуто програму вивчення екологічного стану озер. За останні десятиріччя в озері Світязь запас воді зменшився на 10 мільйонів кубічних метрів. Це означає, що в озері Світязь немає води. Чому? Яка причина? Хто на це дасть відповідь, якщо науковці робити припущення? Немає проблемної мережі спостережень серед озер. Як можна відслідкувати контроль за якістю води в озері? Як контролювати? За якістю води в озері Світязь».

Проблеми природи... Мабути, життя без них неможливе. Але наші ми самі створюємо ці проблеми, заважаючи знати, що їх не розв'язати! Наприклад. Згідно з указом Президента України 1995 року територія національного парку має бути збережена в природному стані. Бачте, не треба жести територія мінусиного Шацького району, який займає 80 тисяч гектарів. Указ не виконуємо. Чому? Землекористувачі, а це цілком сільськогосподарські підприємства, розташовані на території парку, не дають на це згоди. Мешканці району теж не розуміють. Завжди поділяють живі тут туди, що збір лис у лісі, ловів в озері. А сьогодні інші забороняють збирати на території парку ягоди і гриби, долати в озерах рибу, випасати на луках худобу... А це ж неможливо! Як же жити? Треба розуміти, що місцеві жителі не обиди, що в їхньому озерному парку буде створено мережу туризму, будуватимуться санаторії, будинки відпочинку... Буде створено й штучні пасовища, сіножаті. Та це будуть лише добрі слова. Нічого цього нема, тому і не діють, що серед нас є люди, які не час на час нам відмовляти від національного парку!

Та мусимо думати про майбутнє, зберігти те, що маємо сьогодні. Унікальний озоніарний парк України потрібний нашим внукам і правнукам. Лише у нас є і постановами, навіть якщо вони надходять з найвищих урядових інстанцій, природу не зберігти. Восени 1994 року Верховна Рада України прийняла програму перспективного розвитку заповідної справи в Україні («Заповідники»). В ній йдеться саме про розширення площі Шацького національного природного парку, про капітальне будівництво на його території, вказано неомрежно, скільки і на що саме буде виділено коштів.

Прото така програму я знаю, але під її реалізацію нам ніхто ще не дає жодного карбованця», сказав директор Шацького національного природного парку Миколай Льюбим. Коли це буде, невідомо. Малою державно-партійні національний парк сформував у Радомі. Радомі, в державі є сьогодні більш важливі справи, нагальні потреби. Та хоч би ж не обіцяли, сказати чесно, грошей нема і не буде. Навіщо тішити нас ука-заними перспективами, які де ніколи не ставали?

Справді, навіщо? Пік у рін не виконуються і рішення місцевих органів владі. Майже всі туристичні бази, будинки відпочинку, розташовані в урочищі Гряда на Світязі не мають стаціонарних очисних споруд. За попередніми підрахунками, в озеро в межах парку потрапляє сьогодні безочищення стоків більш як 50 кубічних метрів на добу. Місцеві підприємства, організації, оздоровчі та ді-

кувальні заклади щорічно в атмосферу парну викидають до 645 тонн шкідливих речовин. З них майже 215 тонн твердих, у вигляді сажі. Все це негативно впливає на водно-повітряний басейн національного парку. А постановою Кабінету міністрів України від 23 листопада 1995 року Шацький національний природний парк віднесено до території водно-болотних угідь, що мають міжнародне значення. Лише сьогодні ці понижі та рідкісіні водно-болотні угіддя міжнародного значення інтенсивно збудовуються.

Поєднує з Шацьким парком розташований Польський національний парк Польщі. Він значно менший за територією. Щороку цей парк отримує для свого розвитку від Європейської асоціації національних парків, членом якої є, 110 тисяч доларів США. Працівники парку з Польщі не один раз бувають в Шацьку, знайомлячись з роботою місцевих людей. Саме польські природоохоронці і запропонували волинцям посприяти входженню Шацького національного природного парку до Європейської асоціації національних парків на правах повноправного асоціативного члена.

Люди із сусідньої держави, знайомі з нашими фінансовими бідами, хочуть допомогти. — дівину роздумав Михайло Львович. — Ми обговорювали питання, щоб на базі нашого парку створити Польський біосферний заповідник, що дало б можливість об'єднати у природоохоронній роботі зусилля вчених України, Польщі і Білорусі. В майбутньому він міг би перерости в Українсько-Польський біосферний резерват під егідою ЮНЕСКО. Практично це можна зробити, якщо матимемо підтримку уряду України.

Слушна пропозиція. Адже треба янось виходити з' полону паперової заметілі, створеної з уназів та постанов усіх рівнів.

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»

27 квітня 1996 року. № 79 (1329)

що рибка загинув внаслідок проходження через лопатки турбін ГЕС. Це — нищечі греблі. А що діялося внаслідок ГЕС? І що зрештою скоїлося цієї зими на Дніпрі?

За версією, одержаною з кількох офіційних джерел, воду в деяких штучних морях Дніпровського водокосквду неодноразово опускали нижче за континентальний рівень.

Зокрему у Кременчуцькому та Канівському водохозяйстві Дніпро наводився відступу у своє призначенні: русло і на сотнях тисяч гектарів крижаний ландшафт опало на дно. Товстолобик, який змінив мірунку, у пошуках кінної підйому величезним стадом підібрав Кременчуцький ГЕС. Там його і знайшла смерть — від зіткнення з його лопатями. Історія, яку розповів мені директор Канівського водохозяйства, була дуже цікавою, загалом була близька як тисячі тонн риби. Хоча насправді крижана набагато більша. Водоласи свідчать, що в окремих місцях шарів крижаний став до двох метрів! Усі, з ким доводилося говорити, стверджували: задуху викликало різке страждання морів — собою неможливо подати більшої води на ГЕС. Виникає питання: хто ж дозволить таке робити? Відповідь набагато простіа: держава має право на це. Але чому ж не вжити заходів, щоб гідроенергетика виконувала всі функції Національного диспетчерського центру електричної енергетики України. А робиться це не-

мовляв, для того, аби не зупинити життя у містах і селах. Іншими словами, усьому винуватця незвично сувора зима.

Однак імовірність зимової задухи можна було зпрогнозувати ще у листопаді грудні минулого року. Адже вже тоді рівень води у басейні Кременчуцького водосховища (вищелдок спрацювання ГЕС) опустився нижче за контрольні позначки. Надзвичайна комісія з проблем екологічного стану Дніпра та якості питної води не лише не стигала до факти, але й збондар-тривого. Можливо, не так голосно, а можливо, нікто їй не слухав, бо воду продовжували скидати. На початок року рівень води був найнижчий за останні 30 років. Ще сподівалися на приточні води і навіть зобов'язували ГЕС пропускати на дну зливальних воріток.

Невже не можна було запобігти катастрофі? Принаймні, на початку січня. Можна! Шонвейперше, треба було припинити спрацювувати моря. Адже іолін факти мвсової звдухи рибн стали надбанням гласності і їх уже не можна було приховати, та ще навіало з десюток поважних комісій, — ГЕС тани збавила оберт. Отож сміття треба шукати не в чудому, а своєму опі. Це — до енергети-

(Закінчення на 16-й стор.)

Оксана ТЕЛЕНЧІ, "Голос України"

«Важкому часе повертайся до мене у засу́ху, сонцем у дождю...»

ПЕРЕЙШОВШИ майжний рубіж 33-ліття, він збагнув достаток свого життя — то ще цю ніч, як довга дорога на Гологофу самотності. І дарма, що не бракує тобі уяви і погави в кої когось, не бракує мимовільності і покусів пісень. Та одного чудового дня зрештою подивився крізь тебе, немов крізь прозоре скляне, а хіба Зенко Філіпчук, автор пісень, що її співаєш виконуючи на пресинжмуку фестивалі і добуває поважний приз і поважну зрізочку виголосив, пречестний до цих пір? А потім прислухався касту, до твоєї пісні чомусь підпавши чужим іменем. Або ж привид покусів і запропонує: «Ось тобі трішки баксів — відмий шось легеньке». Чи найдовше турбуватиме матуся 14-літньої вичинчи й усебіло зазирає у очі: *дослідка світила*. Та пострібав рекуратор. Чорті навікиш з тіде іксамі дівчині вже пробілали, от хви ще і пісню. Та хіба можна відкрити на себе чужий біт, немов напавши?

Піснi до ангела-хранителя

Нині ангел-хранитель є спільною особою, котрий Зенко Філіпчук довіряє усіє і навіть більше. Завів для цього спеціальний поташиний шпиль. Це — спільно перш Тюрмен і не порівняти зі сповіддю перед священиком. Той може сполукати до нещирості, котрі прескільки допитуватиметься, як і скільки разів гримішним порушувати сьому за сьомий (було таке і Зенко).

Одну із своїх поетичних книг «Стежка секундиної стрілки» Зенко підписав для мене так: «Тут є моя правда і моя Батьківщина». Варто бодай краєм ока зазірнути у дзеркало його пісень — його життя і пересвідчившись: він нехуяний, як мала дитина. Як жаль, погукалося мені, що нікто не заступав вірші семірного Зенка. Цікаво було б порівняти їх із постичною книжечкою семірного Назарка Філіпчука «Свято птава», яку видав своїм коштом батько. Зрештою це до того, аби дорослий Назар міг почитати у себе самого. Нині сні-ше-тихласини уже не вірує — розпочався спога «променіш світля у темному коретрі». А вона, ці промені, ладні убити будь-яку птаву. Хай прощити мені батько, та шитую передусім дитину.

«Я тепер спілю на деревах а чин бля вірші висять на гілках на траві лежать прірюк і копійка хтось їх загубив».

Ангел-хранитель мене полюбив Зенка ніколи. Нащо гої, коли зазнавши усі і дорога робилася такою, немов волосін. Кожен хлопчик було сім років, померла мати. Через рік батько потрапив до в'язниці, а Зенко — до інтернату. Вбитий розпочався і тривав донині насталися за людьми. Там він назвав останній шпиль своїх пісень...

— Нас учили на Олександрів Матросових. Коли я написав у анкети, що хочу бути архітектором, учителька обурилася: «Ти хочеш їсти білий хайс». У наступній анкеті я вже написав, що хочу стати електрозварником. Пішов навчався в Стріпське ПТУ тому, що там давали їсти, їку і в'язні.

Коли випускні ПТУ почав добувати вільного аналога, йому пригрозили, що він «загне». Лише учитель української мови і літератури Івонор Натія, який знав, що Зенко лише вірши існує, вступився за нього.

Інтересною теж була боротьба, пов'язана з батьком драматичні сімейні обставини не породили в ньому комплексу меншовартості. Зате чий комплекс чомусь дуже хотів «випустити» наставник. Коли філологічного факультету Дрогобицького педагогічного училища сповідав з абітурієнтам запитанням: «А ви знаєте, що таке пресф?» А вивороний студентчик перестав усебіло Степачука, Ігоря, Гринчу. Згодом студент розгнівався одного викладача, бо не сказав, що після перемоги революції білу армію слід було знищити. Навіть посилає на приклад Грінгрія Мелехова.

Трудно крізь таких розпачів знаходити наперекір. Кореспондент Жовківської районної і редактор районного радю ризикнув прокурити в ефірі передачу із своїх пісень.

І хоча напорі була вже горбачовська весна, пісні буні кваліфіковані як крамольні. Секретар райкому комсомолу назвала Зенка фашистом, а той написав заяву про виїзд із спілки. Редактор домагався його звільнення і наставляв: «Ти летиш на юг, юг, юг, юг, ти втрачаєш розум, та в тебе ж дити». Його не могли звільнити за профієспридатність (чи ні).

Особливо болить душа, коли стрічає в тюрмах коліншій і н

найшореніша стаття супроти вільнодумчів», бо був надто помітним як журналіст. Склалися змори трудового колективу. За мене проголосували бухгалтер, друкарка, шофер. Усі творчі бунти проди, вони утримався. Я переміг, довів, чого чого варті, аж тоді нагнався заву.

Пост-вільнодумчів переміг — тим і шасивний. А батько трох літ вів вівтис міське робота, хазяїну черу. Ось на такий крутий віршав іррегулярно його поезії, його пісні. Хіба пояснив це пані, яка прийшла прости пісню для створення йодки доньку?

Від тюрми і суми не зарікайся

Власне, приповідка для майже усіх стала екстраординарна мста, яку поставив перед собою і вже зайнісов Зенко Філіпчук. Він вирішив об'їздити усі тюрми, усі виванно-трудої колонії України. — Роблю це в н'я пам'яті про батька. Він першим сказав, що я стану письменником. Замінивши в мій пам'яті вітанням

чоловічої поряності. Я не ставляю до змаїк, як до викінчених показників суспільства. Не поїнаше думка: я також міг потрапити туди. Бо був колись годинодні крав ковбасу, до того ж і на волі не бракує нелюбих грат. Співаю до них, дарую свої книги. Далекій від думки, що всіх зумію навернути на добро. Але якщо ввається поругувати білі-трій душі, це вже багато. Я розповідаю їм, як виглядає вода. Закарбувався у пам'яті день, коли батько повернувся із в'язниці. Зайшов у свій їд, напився води з своєї криниці, вивис, зягнув чисту сорочку, а тоді вийшов за ворота, закури. А чоловіки, що проходили повз нього, зловорожачуть за руку і питають: «Як справи, Петре?» Його, свого часу, таких вчили на Олександра Матросова. Кинувся «на амбразуру», коли треба було рятувати честь революційного колективу. Намовили шофера-експліатора, фронтовика узяти вину на себе.

Особливо болить душа, коли стрічає в тюрмах коліншій і н

територіальних приятелів. Вони кидаються до нього за порадю: худи податиш походу на волі? Чи ж інакше вони живи у тм, що опинилися за ґратами? Директор ігнорує інтернату, що мав би замінити широтам і нівисротам батька, із прізвищем Бульдо, істива великий строк за те, що поставив «дословчо» Босам. Зенка переміається тим, що зекі переважно нічим не займають, бо з роботою нічим скрізь сутужно. Пропонує людям писати вірші, пісні, малювати й їм посилає. Йому Зенкова, творчі роботи. Пена кри, без «блатних» сюжетів. Виношув задум відати усіх не окремим збирком. Йому вірять, з ним інтуїтують. Колегі із музично-літературного середовища сприймають що «заїгравку» не без іронії. Поділюють, що Зенко завойовує в такій спільноті популярність, що зекі його утримують.

Не маю ніякого сентенту до кримінального світу. Моторошно від мідшійської хроніки, страшно відчувати на лудинці. Але на тих зєксівських обличчях, що їм зазуби́том авторська фотокамера, я бачу шибком просвітлені душі, освячені духом про Великдень. Тон десь, коли знову

зможеш напийтися чистої води із своєї криниці.

Мої пісні — мої друзі

1990 рік розставив акценти у житті опального пісника. Він став артистом популярного театру «Не журись» його сатиричний репертуар збував успішні вистави і дисаторії. Зенко об'їздив пів-Європи, заробив там на квартири для сім'ї. Чим не успіх, чим не щастя? Але...

— Я не міг там писати. Коли гроші потрапляють до рук, в душі шось дмається. Табличка алієнта, табличка множення... Якось у етросовому стаї кинулася одягнені у басейн. А долари в кишені навіть не розмокли. Іні гроші — розкомпрометовані. Якось пристав до гри в більярд, яка ніколи раніше не брав кия у гри. Гравші «нікканса» на 20 центів, а він виставив одразу всі гроші — близько 300 доларів. Пару раз одразу обфуршив його і буні здомавиваний. Навіть запропонував повернути половину грошей. Зенко говорив відмовився.

Я легко забуду грошей і мені стало легко. Не поспішаю у лірку, аж отримав приїз і тисячу доларів за мою пісню, а при зустрічі навіть не подякувала. Люди так бі-дні...

Зенко Філіпчук — багач. Бо пісні алотують, мов є розу одстатку. Він їх не кличе — самі приходять, хоча автор не знає нотної грамоти, а на гітарі навчився грати самостійно. Пісні часто звучать в ефірі і виконанні популярних співаків Оксани Мочерал, Ореста Хоми, Наталі Самосонів, Ірини Білик, поетичні тексти записують беруть композиції. Та він не має історичного духовного партнерства. «Мене використали, як прісню до ковбаси» — такий висновок зробив після європейського турне.

Пісня в тенетах шоу стала предметом купівлі-продажу, на якому можна при бажанні й умінні непогано заробити. Бажаючи й уміння Зенка — навчі. Зате у домі багачів і на його утриманні, окрім дружини Зені, сина Назарка, донечок Софійки і Мар'яни, живе ще один чоловік. Це колишній інтерпретатор Комаєв. Зенко з'явив його читати, тепер учить жити. Бо більше нікому, ангел-хранитель виступивши від прісника, що почав було гоїтиш душу в алкоголь, наркотиках. Він також лишив пісні і має неоготні мучити дані.

— На сцену я його поклав і не виніскаю — допоки не повірять остаточно. Йому понастало жореткі умови: або я, або чарка. Вибрав мене.

— А як яті дружина ставляється до такого суєздства?

— Вони мене розуміють.

— Для кого ви пишете і співаєте?

— Пересудіть для себе у дзеркалі. Описія виходжу на суд. Дехто пише свій прісник ний світовий і тм спільний і зєнєв. Ін-пектори трапляються протидека аудиторія. Тоді інтерпретують. Комаєв з'явив його читати, тепер учить жити. Бо більше нікому, ангел-хранитель виступивши від прісника, що почав було гоїтиш душу в алкоголь, наркотиках. Він також лишив пісні і має неоготні мучити дані.

— На сцену я його поклав і не виніскаю — допоки не повірять остаточно. Йому понастало жореткі умови: або я, або чарка. Вибрав мене.

— А як яті дружина ставляється до такого суєздства?

— Вони мене розуміють.

— Для кого ви пишете і співаєте?

— Пересудіть для себе у дзеркалі. Описія виходжу на суд. Дехто пише свій прісник ний світовий і тм спільний і зєнєв. Ін-пектори трапляються протидека аудиторія. Тоді інтерпретують. Комаєв з'явив його читати, тепер учить жити. Бо більше нікому, ангел-хранитель виступивши від прісника, що почав було гоїтиш душу в алкоголь, наркотиках. Він також лишив пісні і має неоготні мучити дані.

Український рибнопромишлений концерн
реалізує
рибну продукцію
в широкому асортименті

гарантированное качество
льготы постоянным клиентам

(044) 243-49-75 - Розничная продажа в Киеве
(044) 243-49-76 - Оптовые поставки
243-49-77 для других городов Украины
(0482) 69-58-66 - Представительство в Одессе

Полтавський інститут
Простий Побере
Ул. Шевченка
Інститут Термодинаміки
рибної продукції
№ 4/10
Львів, Чортківська

Производим более 1000 видов пуговиц и пряжек.

Лучшие модельеры мира
выбирают нашу фурнитуру.

ФУРНИТУРА И
ПОГОНЫ ДЛЯ
ФОРМЕННОЙ ОДЕЖДЫ

Вооруженных Сил, милиции, гражданской авиации, таможи, железной дороги и других спецпотребителей.

Качество — выше европейского, цены — ниже.

310012 г. Харьков, переулок Лопанский, 10.
Тел./факс: /0572/ 22-63-62.

ОРГАНИЗАЦИЯ РЕАЛИЗУЕТ:

- металлопрокат в ассортименте партиями свыше 5 тонн;
 - КРАЗы различных модификаций (самосвалы, шасси, тягачи, автокраны);
 - коммунальную технику (аспирации, топливозаправщики, автокраны и др.) на базе ГАЗ, ЗИЛ, полуприцепы и прицепы к грузовым автомобилям;
 - автобусы ЛАЗ, ПАЗ, РАФ;
 - трактора, экскаваторы и другую дорожно-строительную технику;
 - комбайны различных модификаций.
- Возможен бартер на металлопродукцию. Также производится металлообработка деталей и сборка изделий. Лицам, участвующим в оформлении сделки и посредникам, выплачиваются вознаграждения до 100 млн. грн. Наш телефон в Днепродзержинске (0562) 44-57-52. Факс 78-23-82.

ЦЕНЫ
ОКУПАТ
ДОРОГУ

Возможен бартер на сельхозпродукцию, металлопродукцию, оптовый выкуп по чекам и купонам

г. Днепродзержинск

ТА "ТЕХНОТОРГ"
(0562) 78-20-67 78-20-88 44-25-90

ПОКРЫШКИ

Топливная аппаратура
Колесные, вкладки
Поршневые группы
Запчасти ЮМЗ
Компрессоры
Автомобили
Генераторы
Стартеры
Радиаторы
Диагностика
Насосы

г. РТИ

АККУМУЛЯТОРЫ
ТА "ТЕХНОТОРГ"
(0562) 78-20-67 78-20-88 44-25-90

EUROPEAN DRINKS S. A

Самый первый производитель в Центральной и Восточной Европе предлагает:

- натуральные пастеризованные соки в асептических пакетах Tetra Pak 0,2 л с соломинкой (0,13 л); апельсиновый, яблочный, вишневый, ананасовый, клубничный и другие;
- в 1 л пакетах (0,33 л): апельсиновый, Tutti Frutti, яблочный, клубничный, малиновый, черешневый, вишневый;
- минеральную воду и газированные натуральные соки в бутылках PET 0,5 л и 2 л;
- минеральную воду Wonder Spring — 0,5 л (0,165) и 2 л (0,365).

Натуральные газированные соки розового грейпфрута — Фрути, апельсиновый — 0,5 л (0,205) и 2 л (0,485).

Закажите нам сейчас, не упустите!

Цены очень выгодные! Фирменные заводы.

Тел. (04452) 131495; факс (04452) 470065; 136472; 479414.

Исполнительная дирекция АО «Спидкальцит»
предлагает для продажи на аукционе объект незавершенного строительства
— Кодынский завод по производству спидкальцитовых изделий.

В состав завода входят следующие объекты: производственный корпус, блок теплообменника, станция оборотного водоснабжения, склад готовой продукции, противопожарная станция, двухэтажный административно-бытовой корпус. Продолжены сети тепло-водоснабжения, электроснабжения. Имеется железнодорожная ветка и ж/д пути. Земельная площадь — 4 га. Закуплены металлоконструкции для завершения строительства и 15% оборудования.

Строительная готовность объекта — 60%.

Ориентировочная начальная цена — 120 млрд. грн.

Возможны изменения деятельности. Объект продается с землей.

Заявления на участие в аукционе направлять по адресу: 273000, Одесская область, г. Колыма, ул. Тимирязева, 7.

Тел. (04667) 9-55-13.

Время ознакомления с объектом ежедневно с 8.00 до 17.00 (кроме выходных).

CONCORDIA

Дорогие друзья!

Вы хотите иметь объективную политическую и экономическую информацию? Вас интересует культура, история румынов в Украине?

Подписывайтесь на газету «Конкордия».

«Конкордия» — приложение к румынскому языку к газете Верховного Совета Украины «Голос Украины».

Не упускайте Ваш шанс! «Конкордия» ждет Вас во всех почтовых отделениях страны. Закажите, попросите каталог периодических изданий Украины, страница 12, 2 ряд снизу, и оформите подписку на второе полугодие текущего года.

Желаем вам всех благ!

Редакция.

Проекту документацию для будівництва, реконструкції всіх напрямів легкої і текстильної промисловості розробляє Київський проектний інститут ГПІ-5. Надійсять консультації з організації виробництва, вибору обладнання та ефективного його використання 252195, Київ-195, бул. Леся Українки, 34. Телефон: 295-57-27, 295-12-86, факс 295-43-16.

ПП ВКФ «Деметра» (свідоцтво № 7331) оголошує про свою ліквідацію.
Претензії приймаються протягом двох місяців.

АО «Херсонська поліграфічна фабрика спеціалізується на виготовленні етикетно-упаковочної продукції:

- многокрасочные этикетки и колеретки;
- многокрасочные пакеты и коробки из картона любой конфигурации;
- непрерывная печать в 1-4 краски на бумаге и ламинационных материалах с намоткой в рулоны или бобины, парфюмерия.

Кроме того, реализуем бумажно-бетовые изделия.

325000, Херсон, пр. Ушакова, 1,
контактный телефон (05522) 6-33-90, факс 6-45-17.

Арбитражный судом Республики Крым по заявлению АКБ «Украина», в лице отделения банка «Украина» Евпатория, 4 апреля 1996 года возбуждено дело № 523-7 о признании банкротом должника — совхоза «Новый Крым».

С целью выявления всех кредиторов, возможных санаторов совхоза «Новый Крым» сообщаем следующие сведения:

Должник, совхоз «Новый Крым».

Юридический адрес: 334316, Республика Крым, Симферопольский район, с. Громовка, р/счет 406 801 в отделении банка «Украина» Евпатория. МФО 334463.

Информацию и заявления заинтересованных юридических лиц необходимо подавать в арбитражный суд по адресу: 343871, г. Алушка, Донецкой обл., ул. Героев, 55. Банковские реквизиты: р/сч 1468118 в АПБ «Украина» г. Алушка, МФО 334293.

Дела возбуждены в Арбитражном суде Донецкой области (340105, г. Донецк, ул. Пушкина, 34). Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования в печати.

По делу №523—7 от 04.04.1996 г.

Київське медичне училище №4 оголошує набір студентів на 1996-1997 навчальний рік.

День відкритих дверей 23 травня о 15 годині! Наша адреса: вул. Братиславська, 5, кім. три № 22, 23, 21, 28, 27, 33 від зупинки метро «Чернігівська» до вул. Алішера Навой, автобуси № 34,86 до зупинки «Медучилище».

Арбитражный суд г. Севастополя (333008, г. Севастополь, бл. Восставших, 6) возбужден дело №017/3 о банкротстве ООО «Инда Лайт» (Юридический адрес: 333039, г. Севастополь, пр. Генерала Острякова, II-A; р/сч № 3467849 в Севастопольском отделении Укробанка, МФО 324195). Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования этого объявления.

Арбитражный суд Тернопольской области (282000, Тернополь, вул. Грушевського, 8) по pozwom ДП по Збарському району прохання справи про банкрутство:

1. Асоціації селянських господарств «Світання», Тернопільська область, Збарський район, с. Залісч, р/р № 00400523 у Збарському відділенні акціонерно-комерційного банку «Україна», слова № 192 А.
2. Малого підприємства «Синява», Тернопільська обл., Збарський район, с. Синява, р/р № 468837 у Збарському відділенні АКБ «Україна».

Прохання всіх кредиторів і можливих санаторів подати заяву в Арбитражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Государственная налоговая инспекция по г. Алушке Донецкой области сообщает о возбуждении дела о банкротстве №5/2-116 колхозного предприятия «Сервис-Комплекс», директор Мугалава Л. А.

Юридический адрес: 343871, г. Алушка, Донецкой обл., ул. Ленина, 62 «б». Банковские реквизиты: р/сч № 468591 в АПБ «Украина» г. Алушка, МФО 334293; № 7/2—116 частного предприятия «Люкс», директор Павленко А. П.

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования в печати.

Дела возбуждены в Арбитражном суде Донецкой области (340105, г. Донецк, ул. Пушкина, 34). Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования в печати.

Арбитражный суд Днепродзержинской области (320004, Днепродзержинск, пр. Кирова, 1) возбужден дело № Б 2/7 о признании банкротом акционерного общества открытого типа с иностранными инвестициями «Припять-Ивента», 320070, Днепродзержинск, пр. К. Маркса, 64; р/сч 601804 в банке «Кредит-Днепр», МФО 305749.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Завузбуну печатку Товариства з обмеженою відповідальністю «Спен К» вважати недійсною.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбуждено дело №5-256 о банкротстве малого совместного предприятия «Баско» (юридический адрес: 343870, Донецкая область, г. Ясиноват, ул. Школьная, д. 38/67, расчетный счет № 68846 в Ясиноватском отделении АК Проминвестбанка).

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Свидетство по регистрации ТОВ ТБТ Інтерпресі № 23396242, видане Печерським РВК 26.05.1995 року, вважати недійсним.

